

Man Guarini's Pastor Tior.

Rev. J. Cat Almanzi No 879
"gezakite Nuzale"

ל י ש ר י ם ת ה ל ה

שיר ידידות

ליום חתונת החכם והנבון כהר"ר

יעקב דיגאוויש יצ"ו

עם הנלה הבתולה המהוללה הצנועה מרח

רחל דאדוויגא אינריקש יצ"ו

חברתיו אני הצעיר משה חיים בכמ"ר יעקב חיים
לוצאטו ז"ל

נדפס פעם ראשונה בק"ק אמשטרדם בשנת תק"ג

ועתה נדפס שנית פה ק"ק ברלין

שנת

תק"ם לפ"ק

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 350

LECTURE NOTES

LECTURE 1: INTRODUCTION

1.1. THE SCALAR PRODUCT

1.2. THE VECTOR PRODUCT

1.3. THE GRADIENT

1.4. THE DIVERGENCE

1.5. THE CURL

אליכם משכילי עם !

אליכם בחורי חמד / המשתוקקים לדעת משל ומליצה /
הרודפים לדבר נחות ! ותבקשו ולא תמצאו / כי גמר
ממשל משלים / פשו דוברי נחות מכינינו / מעת נסתם חזון וכביא /
וכל איש ואיש אף החכם אשר לו חיד לטעום דבש המליצות אשר בכ"ד
ספרי הקודש / ילאה לכתוב על ספר בלשון נח ונקי את אשר הולידו
עשתונותיו / והמכמה נשארה טמונה בלבו / עד אשר עמו תמות חכמה /
ואם עמדו איזה מחברים קדמונים ומברו ספרים בחכמת המשל והמליצה
ונשירים יקרים / כמו ספרי האחריו והבדרשי והפניני והגקדן וכן שהולא
וכן חסדאי / הנה מעשים המה הספרים ההם / גם קנתם לא דרכו
בנתיבות מליצות ספרי הקודש / אשר עניניהם ומוסרם / הוא הודם הוא
הדרם / וההצלחה האמתית תכליתם / והאומר הנכחי פרי כוונתם / ועם
קוצר מאמריהם / מאד עמקו מחשבותיהם / לא כן שירי התחכמוני
וספר המחברות / כי רוב עניניהם בנויים על מעשים דלי התכלית ורזו
הכוונה / ועל הספורים אשר יספרו מוזרות בלבנה :

אולם בדור שלפנינו עמד איש חכם מעורסם / ה"ה מוהר"ר **משנת**
חיים לוצ'טו ז"ל / ומבר ספר נפלא להלל מאד / קראו
לישירים תהלה / אין ערוך אליו בכל ספרי המליצה / מעת חשכו
הרואות בארובותיה / בו הרים קרן לשון הקודש / בו הצמיח שמש
תהלת שפת עברי לישרי לבב / ואל המדות הטובות והרעות שם פניו /
כמו האמת והשקר / היושר והעול / המכמה והסכלות / הסכלנות
(שהיא פרי הענוה) והגאוה / ודומיהם / ויעשם כתבנית בני אדם /
זיפח באפס נשמת חיים / וישם דבר כפיהם לאמר / בואו נא ועמדו על
רגליכם / להתוכח איש את רעהו / להראות בעמים והשרים למי יאתה
התהלה / ולמי ראוי השבח והתפארת / ולמי יתר שאת ויתר ען
בכשרון המעשה :

והחכם הנזכר נתן בחכמתו את ראשית ההצלחה המדושה אל השקר
העול החמס והתרמית / ואל הגאוה והגאון ופי תהפוכות /
עד כי גברו מאד על הארץ / וכמעט קט מעדו רגלי היושר / ותושלך
אמת ארצה / והתהלה ככבשה לשפחה לפני אחד מעבדיה הפמיתים /
וילדיה כולם זרע אמת המסולאים בפו נחשבו לכבלי חרש ויותן לשבי עוזם
ביד נר וחיותם לממיתים / ותרף תהלה בצרת עולליות / והנה נר ואור
חשך בעריפיה / והשרים והוקנים נבהלו / צירים אחווס בראותם כי
עבדים משלו / ונכבדי ארץ המה ברעו ונפלו / עד אשר רחם ה' את
הארץ

הארץ / והיתה הרומה / להרים קרן היושר / להוסיף האמת על מכונו /
ולהצמיח לשון תרמית / ועד ארגיעה לשון שקר / וכרוזא קרי בחיל
להשניח זמנין / כי תנתן התהלה אל היושר אהובה זמיו בעוריה /
ואהבת בעורים כל תשבת עוד לנחם :

עוד השקיף החכם המחבר הנזכר בספר זה אל תולדת היוצרים /
וידבר על העצים ועשבות הרים / וישם שם מקום גם לאלה
המחקרים / והכל בלשון נח שהשתמשו בו כותבי המקרא / וכל הקורא
ספרו יתפלא על המחשבות העמוקות של החכם הזה / וישתוונס על רוב
חכמתו / ויתמה על צמות לשונו / כי הדבר קשה עד מאד להביע אומר
במחקרים כאלה בשפת עברי / כי לא נמצאו בספרי הקודש שרשים ומלים
לאלה העיונים כי אם מעטים / זעיר שם זעיר שם :

והתועלת היוצאת מספר זה / כי בחורי חמד יתנו לבם אל לשון
הקודש / ללמוד אותו היטיב / עדי ימחרו לדבר צמות /
ובל יאמרו אמרנו כגורנו / בשכבר הכל נשכח / כי אין עוד נביא / ולא
אתנו יודע עד מה מדרכי הלשון ההוא / ולמה ניגע לריק / נבקש ללא
הועיל ? כי אף אם נאפשה דרכיו ונחקורה לא נמצאם / אכן עתה
בקראם בספר זה המחבר בימינו / ידעו כי לא אלמן ישראל מהלשון
ההוא / אך עודנו נמצא לכל מבקשיו / וכדש לכל דורשיו / מלבד
התועלת הגדולה מן הראשונה / כי אמריו הטובים ימשכו לבב כל איש /
להפוך מחשבותיו מן הרע אל הטוב / עד אשר ימשול ביננו להגביר
המדות המעולות על הפחותות / והנאות על המגונות / ולהשיג התכלית
הנרצה לפני ה' / ומי לעולם :

והספר הנזכר הדפיסו המחבר בעצמו באינשטרדס בשנת תק"ג /
ולא הדפיס ממנו רק תמושים ספרים / ולא הוכחו כי אם אל
אזניות הנבירים הספרדים שבאינשטרדס יצ"ו / ולכן כל מבקשו לא
ישיגו / אם לא יתן הון רב באהבתו :

ולכן הדפסתיו מחדש / בדפוס נאה על נייר טוב ובאותיות משופחות /
לתועלת בחורי חמד / להלהיב לבותיהם אל הלשון המקודש /
ולשקוד על דלתותיו יום יום / ועתה אחי ודיעי תנו לבבכם אל הספר
הזה / וקראו בו בעתות הפנאי / ותתענגו על יופי מליכותיו ועל צמות
לשונו / ולמדו את בניכם להרגיל עצמם בלשון הזה / אולי יחננו ה'
וירצנו / להשיב כימי קדם שבותנו / ולרפא לשוננו / ולשון עלגים
תמחר לדבר צמות במהרה בימינו / נאם עבדכם / החפץ בטובתכם /
ושמח בשלותכם / ושם בשלומכם :

שילמה במוהר"ר יואל ז"ל מדובנא רבתי יע"א :

בה

ביום

טובה אורה ושמחה / כי ה' דבר לבי לדיוק / זה חלק טוב
אשר היטיב ה' את הישר הולך / ותאות לדיוקים יתן להנחיל
אוהביו ברכה ושלום ולישרי לב שמחה הדר הוא לכל חסידיו
עיניהם יראו וישמחו יגל לבם בה :

אך

זה היום שקויתיו מנאתי ראיתי הולך בתום ימלא טוב ושפל רוח
יתמוך כבוד / בטע שעשועים אשר מנעוריו גדלוהו מי התורה
והעבודה / ויף בגדלו ותארכנה פארותיו להבין ולהשכיל במכמה ובתבונה
ובדעת אף חכמתו עמדה לו ללכת בדרך תמים לשמור את מצות ה' /
וללכת בדרכיו יראת ה' היא אונרו / נאה בטובה וית רענן יכה פרו תואר
שזכה לב' שלמות תורה וגדולה במקום א' / וכתר שם טוב עולה על
גביהם / חכו ממתקים וכלו מחמדים / הוא על כדיבות יקום ועל
גמילות חסדים :

וישב

ה' לו כדדקו לעת מנחא זו אשה / מנה אחת אפים נתנה לו
מאת המלך מלכו של עולם / חן וכבוד טובה כפולה ומכופלת
טובה על טובה יקראו / בחור שא עיניך וראה / ברכת ה' אלהיך אשר
נתן לך / תן עיניך ביופי / תן עיניך בעושר / תן עיניך במשפחה /
אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו / כי מתת אלהים היא /
הלא זה מדושת וכן גרני החכם וכבון כהר"ר יעקב בן הגביר המרומוס
האלוף המהולל החכם הנעלה כ"ה ר' משה די-גאוויש יצ"ו אשר
לקח לו את הבתולה הננועה תשואות חן חן לה מרת רחל בת הגביר
המרומוס האלוף המהולל המשכיל וכבון כ"ה ר' יצחק דא-וויג
אינריקש יצ"ו כלם אהובים כלם ברורים שרש וענף אבות על בנים
נודע בשערים שנים ותהלתם על קצוי ארץ :

אמרתי

אני בלבי הנה העת עת דודים עת הזמיר הניע / הכעס אודה
את ה' / הטוב ומטיב מטובו לטובים ותהלות ידידי אשירה
ואזמרה נגד אחי ועמי / ובשמחת לבבו ישמח לבי גם אני / כי אהבת
עולם אהבתיו ובקירות לבבי חקותיו עטרות לראשי אענדנו / אחזתנו
ולא ארפנו :

בשון

שרעפי ומזמותי תתהלכנה / לבקש להם מאשר ימלאו אבני
מליצה ואבני שיר לבנות לה בית לזמרתו בארץ הגלילים והנוחית

שם על מוכנתה / וארא בשירים אבינה ברננות / והנה אין כמשל להצמיח
אמת וללמד דעת לגלות עמוקות מני משך ותעלומה להוציא אור לפקות
עינים עורות ופתאים להקנות לב / כי את אשר לא ידעו ישכילו ואשר
לא שמעו יתבוננו :

אז אמרתי הנה באתי / אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם /
הליכות עולם כמנהגו הכל כאשר לכל הטוב והרע החכמה והסכלות
הצדק והרשע האמת והשקר גם את זה לעומת זה / יקומו נא כנערים
וישחקו לפניו איש לדרכו הכונד כונד והשודד שודד והכסיל כמשך הולך /
עד יערה עלינו רוח ממרום והאלהים יבקש את נרדף :

אלה תולדות פרץ הזמן והעת כי עת רעה היא / כי זנה תזנה הארץ
אחרי רהבים ושטי כוזב / ויגנוב התרמית את לב ההמון ויוליכס
אחרי ההבלים אשר לא יועילו ולא יצילו כי תוהו המה ורהבם עמל ואון /
ויהיו הם מאשרים זדון ואת הריק יהללו לא באמת ולא בצדקה כי רוח
התאוה התעט ומדומי פדמיון הדימוס / חכמת סופרים תסרח /
והסכלות תעלא בעידיה :

אשרי תמימי דרך גבורי כח עושי דברו ונדיק באמונתו יסיה עד יגוע
לא יסיר תומתו ממנו וקוי ה' יחליפו כח כי עד נדק ישוב
משפט / ואחריו כל ישרי לב ישמחו יעלצו לפני אלהים ויאמר אדם אך פרי
לנדיק / כי אל אמונה הוא מקבות מתהפך בתחבולותיו / ונודעה יד ה'
את עבדיו / וזעם את אויביו ושח גבהות אדם ושפל רוס אנשים / וענויים
יירשו ארץ ותנוימים יותרו בה / יבשו כל רודפי הכל וכסילים קלון ינחלו
להם / לא יחרוך רמיה צידו / והמשכילים יזהירו כוהר הרקיע כבוד
חכמים ינחלו / ויאמר כל אשר נשמה באפו לא נאזה לכסיל כבוד לישרים
נאזה תהלה :

על פי הדברים והאמת האלה את משלי יסדתי ככל אשר ראינו היום
הזה בנאת שער עלי קרת מוכתר בתהלתו ביום מתונתו זה דודי /
וזה ריעי / זה בנה חב לכל הישר הולך כי לא ייגע לריק ולא יעמול ללא
דבר / אכן פעולתו את ה' וסוף הכבוד לנא :

ראו קראתי בשם ליושר / בן האמת / כי תולדת האמת הוא / ואת
התהלה לכת המון שמתיה / כי המון העם הם המהללים דבר או
המגנים אותו / ובלכת כל העם כדרכי האמת לא יהללו ולא ישבחו כי אם

היושר

היושר / התאווה נתתיה לאמת שפחה / כי כן נאה לה וגאה לעולם /
ואולם תולדת התאווה הוא הרהב / והנוגדילו הוא הדמיון הכוזב / וכמושל
המזכוכה בעולם בהיות שנתקלקלו נתעוותו הדרכים / וארחות האדם
התקלקלו / שגו ברוחה פקו פליליה / ואת הרהב יחשבו לתולדת האמת
ואת היושר לא יכירו / ראה כמה בהיותם בעם מהוללים בראש כל
קצוות / בוערים תפושי הוהב והכסף ומגדילים לעשות בשוא ובשקר
ומרבים הכל בלא הועיל התרמית פעל כל זאת המדיח את לב ההמון כלו
והסכלות נהלה ושמחה / אכן התהלה ממאנת ברהב דימיתיה / כי לא
לכן נוצרה כי אם אולת ההמון תסלק דרכם והופכים הקערה על פיה הנה
כי כן יקנא בהוללים ושלום רשעים ימרר את הישר בראותו רהב מתכסה
בטלית שאינו שלו והשעה משחקת לו / אולם השכל כריע כאח לאיש היושר
ידריכהו ובמסלות התבונה ינחהו / והסבלנות גם היא כאמו תנחמו ותהי
לו לאומנת היא סמכתהו לקוות ולחזור ולקוות עד עת מועד / כי אולם
אחרי כן יואל אלוה השומר אמת לעולם וזקניו יחכם לתת לפתאים
ערמה / עד תאמו במשפט ידו ואת ערות רהב יגלה לעיני כל רואיו ואת
היושר יצדיק לרכים ויהללוהו בשערים לעולם ועד היא התהלה אשר לאשה
נתנה לו במשלי זה בגורת המשפט / כי לו משפט התהלה באמת :
והנה ערכתי לכל איש ואשה הבאים במשלי זה / את כל הדברים אשר
ידברו שימס בפיהם / כדרכם וכעלילותם כמשפטם אשר הם
עושים דבר יום ביומו / את אשר אומרים הם בלבנם ומריעיהם לא
יחדו / המשכילים לבד והסכלים לבד / הישרים לבד והרמאים לבד /
ההמון כמשפטו / והזקנים כמשפטם / את הכל תמונא ערוך בפיהם
ובלשונם יגידוהו / עד הנה יסוד מליצתי שמעגה ואתה דע לך :

רמזי

המליצות לפי מדרי המלקים ודבוריהם / כל מדבר לפי עיניו
במליצת שירו ירמוז על הענינים ההויים ומתילדים
פעולם / ועל דעות בני האדם וספרותיהם ומדותיהם / הטובים
והרעים איש איש כדרכיו :

חלק א

- דבור א** ירמוז על ענין המשל ותועלתו / ויבאר שבת הפתן והכלה
שעליהם נוסד המשל הזה / ויחס המשל הזה להם :
- דבור ב** ירמוז על חמס בני האדם שחומסים את חק האמת והראוי
במה שזונים אחרי ההבל ומגדילים ומגללים את הרעב :
- דבור ג** על הכח אשר לתרמית אלל ההמון כגד השכל ונופתי
ראיותיו :
- דבור ד** על הפסד המנהגים המנהגים / להגדיל הרשע והמכלות
ולפשיל הישרים והתמימים ומאון ההמון לקבל המוסר /
ויראה שבת ההתבודדות וגנות החברה הכלפי טובה /
ויבאר הנטחון הראוי לאיש הישר ואמונת הלב :
- דבור ה** ירמוז על גנות המכמים והלומדים אלל הסכלים ועל אונן
לב הסכלים ועליצותם :

חלק ב

- דבור א** ירמוז על התקוה הראויה לאדם בעת צרותיו ויבאר גנות
הסכלים והרמאים ומעשיהם המקולקלים ויבאר טעות
העין והראיה :
- דבור ב** ירמוז היות ראוי לאיש המשכיל להקית הדאגה מלבו /
וישתמש לזה התכלית ממנוחת השדה והמים ומחפוש קלת
מדברי הטבע שבהם יסיר הנוחשבות בהם מלבו / וגם
יכיר את גדולת הכורא יתברך שמו וישכחם על נפלאות
מעשיו ויבאר צורת הצמחים וצמיחתם ומלקיהם והדבש
והשעור הנלקחת מהם ושאר עניניהם :

דבור ג

דבור ג ירמוז היות ראוי לאדם לשום כל בטחונו בקונו ולהתפלל לו
בזרותיו / וגם לכבוש את כעסו שלא לדחוק את השעה :
דבור ד ירמוז שלפעמים אע"פ שאין אדם רואה מזלו רואה :

חלק ג

דבור א על אמתת ההשגחה ועל מה שהיצר מפתה את בני האדם
ליחס הכל לטבע ולמקרה / ויבאר מציאות הרעמים
והברקים והזועות / ויראה הלעג שלועגים הלצים על
יראי החטא / ועצת הזקנים והחכמים נגד פתוי היצר :
דבור ב ירמוז איך הסכלים מוכרחים בסוף לבקש את החכמים
ולדפוק על דלתותיהם כשתתגלה חרפת הדמיון :

דבור ג בנילוי שקר הרהב וכזב ההכל בכח המשפט :
דבור ד חרשת בני האדם על שלא הלכו אחר השכל כשמונעת
להם הרעה :

דבור ה גילוי ערך היושר ומשיבותו באמת והיות התהלה נאווה
לו לכדו :

דבור ו ירמוז על שמחת העולם כלו בהתישר הדברים ועמוד הכל
על מכון האמת :

פתשגן המשך

לאמת יולד בן ויאמר להמון לאמרן אס יש את נפשו תהי נא תהלה
בתך יעודה לכני לאשה / וישמע המון לאמת ויכרתו ברית
שניהם / בעת ההיא ילדה תאוה שפחת אמת גם היא בין ותהי היא וכנה
אתו בבית / ויבא אבא המבוכה ויכוזו העיר ואת הילדים לקחו וינהגו
וילכו / וירא אמת כי נשבה בנו ויעל למשפט השערה ויכתוב בספר
יחתיס לפני משפט כדברים האלה / בני ועבדי שדרו השודדים ועתה
למען לא יתחלף בני בעבדי בהאריך הימים הנני מפרש קיומיו / ויפרש
אותם לפני משפט / וימת אמת ויעברו הימים וכן התאוה לוקח ביתה
דמיון ויגדלהו ויקרא את שמו רהב / ויאמר תרמית לרהב אלכה נא
ואגידה אל המון לאמר הנה בן אמת עומד בבית דמיון הלא כי נפתה הוא
בתן לך תהלה יעודת אדוניך לאשה / וילך תרמית ויאמר להמון יתבשר
בא אדוני אשר נמצא בן אמת הנה הוא עומד בבית דמיון וילך המון ויקח
את רהב מבית דמיון ויאמר לו הנה לך תהלה בתי אשר דברתי אל אמת
אביך לתתה לך לאשה קמנה ותהי לך לאשה כאשר דברתי לך / בימים
ההם ויושר בן אמת יוצא ובא בתוך העם ולא יכירוהו / ויהי הנער הולך
וגדל וטוב / ותראהו תהלה ותאהבהו כלבה / אך דבר המון היה חזק על
בתו לתתה אל רהב כאשר דבר / וימלאו הימים ויאמר רהב להמון הבה
את אשתי כי מלאו ימי / ויקם המון ויאסוף את כל אנשי העיר ויעש
משתה ויהי הם אוכלים ושותים והנה רעש גדול ורוח גדולה וחזק ויגע
בארבע פנות הבית והקירות טעו לנפול והעמודים חשבו להשבר וינתץ
עמוד התוך / וידאו האנשים וייראו מאד ויבהלו איש אל רעהו / ויקם אי
מן הזקנים ויאמר שמעוני אחי ! חרדת אלהים עלינו ועתה כי זוכר אני
אשר קלף ה' על העיר הזאת ויבא עליה את הגוי המר והנמחר קול
המבוכה וישללוה / ולאמת אחינו היה בן וכן אמתו בביתו ויגלו הנערים
ויתערבו ויכתוב אמת את קיומיו בנו לפני משפט אדוכנו להיות לו לעד עד
עולם עתה נדרשה נא ויבוקש בספר זכרונות משפט / וימצא / אולי אין
רהב בן אמת ולא לו תנתן תהלה כי לכן אמת תהיה / ויבקשו את הדבר
ויחקרו היטב ולא נמצאו ברהב הקיומנים ההמה וידעו כי לא בן אמת הוא
וישאלוהו

וישלומו / וישמע שכל ריע ישר ויבא וישתחו ארצה לפניו ויאמר ברוך
ה' אלהי אמת / הנני אבא ואניג בן אמת לפניכם ולותהיה תהלה לאשה
ויבא לפניו את ישר ויעמידהו לפני משפט וימצאו בו את סימני אביו
זיכרוהו ויאמר משפט להמון זה בן אמת אשר יעדת לו בתך אליו תתנה /
ויקח ישר את תהלה ורוחה היתה וישמחו כל העם מאד ויברכו את ה' :

ואלה שמות המדברים

- משל
- תהלה בת המון
- המון אבי תהלה
- ישר בן אמת חתן תהלה
- רהב בן תאוה נחשב לבן אמת בטעות
- תרמית ריע רהב
- שכל ריע ישר
- סכלות שפחת המון
- סכלות מינקת ישר
- מחקר מתבודד
- עבד
- קדושים
- זקן
- סופר
- משפט מלך
- משוררים

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

ידירי הקורא ! דע כי לפעמים לא תושלם בספר זה כונת
המאמר בשורה אחת / כי אם בצרוף מלה או מלות
מן השנית / ולפעמים תהיינה ב' או ג' וד' שורות או יותר רדופות על
ענין אחד / ולפעמים תהיינה כולן נשואות על מלה אחת / אם הראשונה
או האחרונה שבהן / והמחבר לא השקיף בזה על כונות סוף הענינים /
לחלק השורות על פיהן / רק שמר בהן מקצב היתדות והתנועות / כי
יסד כל שורה ארוכה על משקל ב' תנועות ויתד וז' תנועות / וכל שורה
קצרה על משקל ב' תנועות ויתד וג' תנועות / אולם בסוף כל ענין או
מאמר העמיד כקודה אחת / להודיע כי הענין נשלם פה / ואנכי לא
רציתי לשנות דעת המחבר בזה / והודעתיך זאת למען תרוץ ולא תכשל
בקריאתך בדברי הספר הזה : גם יגעתי להגיהו כראוי ולנקותו מן
הטעויות הרבות שנפלו בו בהדפסה הראשונה בנקודות / גם בהשמטת
איזה מלות / כמו שתראה כל זה בהשקפה ראשונה / כאשר תניח שניהם
לפיך / דברי אהבה הנאמן / שלמה מדובנא :

לפיך / דברי אהבה הנאמן / שלמה מדובנא :

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921 Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

המשל מדבר

כִּי הַמְדַבֵּר • הַמְשֵׁל אֲנֹכִי
אוֹתוֹ אֲשֶׁר בְּחָרָה
מֵרֵאשׁ יְמוֹת עוֹלָם מֵעַתָּה הַכִּינָה
חֲכָמָה מְרוֹם בְּסֵאֶה עַל פֶּתַח־י שַׁעַר
אוֹתָהּ לְשִׁירָתִי • וּבְכָל חֲצֹרוֹתֶיהָ
מְשֻׁכֵּיל וּמוֹצֵא חַן רֵאשׁוֹן נִצְחָתִי
מִמַּעַמְקֵי לֵב כְּתֵהוּם לְעוֹמֵק
עֲצָה דְלוֹת הִנֵּה יָדֵי לַמְדָתִי
וּבְתוֹךְ לִבִּי אִישׁ • חֵן מוֹסֵר וְדַעַת
לִירוֹת (בְּלִי אַחֲשָׂא) מֵאַיִן כְּמוֹנִי
הֵן עַד מַעַט מְלִין דַּעַת אֲכַבְּדָהּ
מִבְּחַר תְּהַלּוֹת הַנֶּה
יִחַדְיוֹ תְהַלּוֹתִי מִיֵּטֵב כָּל שֶׁבַח
כִּי אֶת אֲשֶׁר קָצַר כָּל לְשׁוֹן מְנוֹ
הֵן יְדוֹמוֹן מְלִי הַמָּרָה יִצְפוֹנִי
בֵּין מְשֻׁבָּצוֹת עֲדִים חֲכָמָה רַבְתִּי •
עֲתָה יְדִידִי הֵן אֶחָד מֵאַרְבָּע
בֵּין שׁוֹמְרֵי סֵף בֵּית חֲכָמָה מְצֵאת
אוֹתָךְ

אוֹתָךְ לְהַלֵּל . עַל כֵּן בָּךְ יִרְיֵתִי

אֲבֹן לְסִנְיָה לִי . וְאֵט עָלַיָּה

קֹו חֵן לְמִבְנֵי חֶסֶד .

כִּי רֹב תְּהַלְוֶתֶיךָ

אֲשִׁיר בְּחִידָתִי . אֵף אֲפָרוֹשׁ נָגַד

אֲחִי וְגַם אֲחִיקָה .

חַנּוּהָ אֲהַלְלֶךָ אֵף לֹא עַל שְׂקֶךָ

אֲבֹן לְךָ אֲתַנְּנָה

אֶת שְׁלֶךָ . חוֹד וּתְהַלְלֶנּוּ יִאֲתֶנּוּ

אֶל יִשְׂרָאֵל כִּי יָךְ אֵף יִשְׂרָאֵל אֲתָה

עַל כָּל רְהָבִים עַל כָּל בְּזֻב יַחַד

תִּדְרוֹךְ וְתִרְמוֹס סָלָה

כִּי לִבְךָ לָהֶם פּוֹנֵה אֲיִנְנֶנּוּ

יִרְחַק לְשׁוֹן תִּרְמִית יִסוּר מִמֶּךָ

כִּי בֶן שְׁנֵאתוֹ . אֵף אֲוִרְתּוֹ מֵאֶסֶת

תְּבוֹשׁ וְתִכְחַשׁ לְךָ סְכָלוֹת נֶצַח

וּיְקַרְךָ תִּפְאֶרֶת

אֶל כָּל מִבְקֵשׁ שִׁבְלָה .

מִטַּע לְהַתְּפֹאֵר גִּפְנֵי אֲדָרֶת

רַב הָעֲנָפִים אֵף נִכְבֵּד הַשָּׁרֵשׁ

יִקַּר

יָקָר כְּבֹד הַיִּיִת
אָבֵן עֲטָרָה אֶל הַיּוֹד רֵאשֶׁת שְׁמוֹ
עוֹד מְמַרְוֹמִים עֲתָה
אֶת יַפְיָה לְכָלוֹל אֶת יַפְעָהָהּ
הַיּוֹד הַבְּתוּלוֹת זֹאת כְּלָה יִרְשֶׁת
הַדְּרֹת בְּנוֹת הַחַיִל
עַל מִי יָקָר פְּלִגִי כְבוֹד נְטָעָה
אֶל גְּבוּרֵי הַדָּר כֹּל שְׂרָשִׁיָה
הַפֶּה הַכִּי קָרָא
לֵךְ יַעֲקֹב אִישׁ תָּם פִּי תָם הַנֶּה
וְלִחְלָקָה נִתְנָה
רַחֵל כְּרַחֵל פֶּן תִּבְנֶה בֵּיתָה :
אֲבוֹת מְאוֹשְׁרִים מוֹצְאֵי אֱלֹהִים
נְטָעֵי אֶמֶת בְּהֵם שִׁישׁוֹ וְגִילָה
תִּפְאָרְתְּכֶם הַבִּישׁוֹ
אֲחֵר אֲשֶׁר זָקְנָה
עֲתָה חֲדָשָׁה בְּבִנְיָכֶם צוֹמַחַת •
הַתְּבָרְכֵי חֲבֵרֹת צְדִיקִים סָלָה
תִּנְעַם אַחֲוֹתְכֶם לָכֶם עַד נֶצַח
תִּרְאוּ כְּחוֹל יָם זֶרַע

לך

אף בנעימים רוב ימים תשבעו
עתה רצו נא קחו
מנחת ידידות זאת לכם והבאתים
מגיל לבבי משמחה מלאתי
על נחלתכם פי עלי נעמרה
ותהי לעדה לי אות לכם צדק
על פל אשר נכסף נכסף אנכי
לשלומכם תמיד לראותכם יחד
ששים שמחים עד לבלי ירח
וכטהרת לבב וכמו תום נפש
מנחה קטנה זאת לכם הנשתי
אותה לקבל בן אנא הואיל
שלום יהי לכם שישו וגילו
תהלה לבדה בשדה בין ההרים
הוי צל כצוף מתוק הוי יבלי מים
מפו יקרים יחד
הרי מנחה כל סלעי מרגוע
הבודדים שלוה ומפיקי שקט
מה אבחרה בכם כמרה אגילה
על

עַל שִׂיחָכֶם פִּי שָׁח • עַל עֲוֹת דָּשָׂא
מִכָּל שְׂאוֹן עָרִי בִּי הִכְרִיעוּנִי
מֵה נִחַלְתִּי פִּי מִרְדָּה שְׁבַעְתִּי
וַיְהִי לִבִּי לָהּ עַד עוֹלָם קָבֵר
בַּל יִתְנוּנִי אֶרֶץ כַּעֲסֵי הַיְדִיעַ •
אֶל יַד כְּסִיל אָדָם פִּי יִבְלַעֲנִי •
אֶל יַד אֲוִיל נִבְעַר מִחֲפִיר מִרְשִׁיעַ
יִנְתְּנוּ דוּדֵי בְזוּרְעֵי כֶּחַ
הַדּוּדֵי לְזֶר יִסְגִּירוּ
בִּי הוֹלְלִים יִכְתִּירוּ

אֲרָאָה וּבַת עֵינֵי מִכַּעַשׂ תִּכְהַ
וּבִשָּׂה לְמַטְבַּח דּוֹמִיָּה אֲלֶכָה
תִּבֵּל אֲהַרֵּת תִּבֵּל אֵיכָה הִרְחַבְתִּי
אֶךְ אֶל דְּבַר כּוֹזֵב • אֶרֶץ מַעֲגֻלֶיךָ
מוֹשֵׁב מַלְכִּים אֵיךְ שִׁקְרָה הוֹשֵׁבְתִּי
תוֹךְ אֲרָמְנוֹת עֲוֹנֶךָ וּבִטְוִירֹתֶיךָ •
רַהֲבִי וְתִרְמִירִי

מִתִּי אֲשַׁלֵּם אוֹ מֵה לָּךְ אֲשִׁיבָה
אֲחִי כִּעַל כָּל טוֹב כָּל תְּגֻמוֹלֶיךָ

הַיְ

ג ג

הֵן מִצָּאָה כְּבִיר עוֹצֵם יָדָי
לְתַת שְׁאֵלְתִי וְלֹהֲמִצִּיאֲנִי
הִבַּת תְּהִלָּה זֹאת כִּי אֵוִיתִירָה
עֲתִירָה שְׁאֵל מִמֶּנִּי
כִּי כָל־יְכָלְתִי לֹא אֶמְנַע מִמֶּךָ
רָהֵב יָדַי וְנִפְשִׁי הִנֵּה עֵינֶיךָ
רְאוּ וְלֹא זָר אֶת פֹּעֵל פְּעֻלְתִּי
כִּי רַק בְּזַעַת אֶף וּיְגִיעַת נֶפֶשׁ
לָךְ עַד הַלּוֹם הִבֵּאתִי
עַתָּה פְּאֵרִי בִיזַעַר
נֹזְהִם בְּעֵבְרָתוֹ שׁוֹאֵג לְפָנֶיךָ
יִחְפְּזוּ זָנְבוֹ וְכִמּוֹ דָּם יֵאָדִימוּ
עֵינָיו מִזְרֵי פֶחַד
כֵּן קָם לְנִגְדֵי אִישׁ מִלְחָמָתִי שְׂכָר
לְתַת לְהַמּוֹן דַּעַת
לְבוֹ לְהַשְׁכִּיל אֶף עֵינָיו לְסָקוֹם
לְבָלִי חֲפוּץ בְּךָ וּלְבִלְתִּי קַחְתָּךְ
לִילִי בְּתַחְבּוּלוֹת אֲזִי הַתְּחַזְקֵתִי
לֹא בַּחֲלָקוֹת לֹא אוֹתוֹ דְחִירְתִּי
מִנְחָלְתוֹ זָרָה לְעַד גּוֹרְשֵׁת

תרמית

אך

רַחֵם אֶת מֶה בְּנַפְשִׁי עוֹלָם

מִצָּרָה לְהַרְחִיקֵנִי

כִּי בֶן לְעִזְרוֹתַי צָאֲרָה הַתְּחִזְקֶתָ

פְּרִמִּית רַחֵם יְדִידִי ! אֱלֹהֵי

לֹא יִמָּצְאוּ בְּךָ רַק כִּי הַתְּגַדְלָתָ

מִיָּמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ

תָּמִיד בְּבֵית הַמִּיּוֹן הִנֵּה דִיָּךְ

לְמֵאוֹס בְּנַפְשֶׁךָ כָּל־לְמוּדֵי שְׂכָרָ

אַף כִּי הִזְלֵא כְמוֹנֵי בֶן יוֹדֵעַתָּ

כִּי כָרַתְּ הַדָּר יִפְיָךְ כָּל־יִפְעָתְךָ

לְוִלֵי מְזֻמּוֹתַי וְנִבְלֵי רַבּוֹ

כָּל־כַּאֲזַן מֵאִפְסֵם נִחְשְׁבוּ

כְּסֶפֶף וְזָהָב חֵן כְּבוֹד וְיוֹפִי

אִם מִבְּלֵי תְרַמִּית יַעֲמְדוּ רִגְעַ

כִּי רַב לְטִיט יָשׁוּב יוֹפִי לְנֹעַ

חֵן טוֹב לְמֵאוֹס אַף כְּבוֹד לְדוֹפִי

שָׂכַל יוֹשֵׁר וּסְבֻלָּנוֹת

כִּי רִיעֵי פֶּאֶח לִי ! יוֹדֵעַ לָךְ אוֹמֵן

כִּי צָר מְאֹד לִי עַל צָרַת נַפְשֶׁךָ

וּכְאֹבְךָ

וּבְאֵבֶךְ אֶךְ כְּבִיבֵי יָדְעִיתִי

הֵן זֶה בְּרִית רִיעִים חֵק אַחֻוּה סֵלֶרָה

כִּי תוֹאֲמִים יִחְדְּיוּ כְּתוֹאֲמֵי בְּטָן

יִתְעוֹרְרוּ אֶל כָּל מְקָרָה וּפְנֵעַ

אֶךְ מִחַ אֲדַבֵּר כִּי מַעֲרַת עֲבָרוּ

מִי הַמְּבוֹכָה הַמְּרִים הָאֵלֶּה

עַל הַעֲנִיָּה זֹאת עִיר מוֹלַדְתִּנִּי

לֹא נָח לְבָבִי לֹא שָׁקֵט מְרוֹנִי

מִכָּל־אֲשֶׁר רוֹאָה יוֹם יוֹם אֲנֹכִי

הֵן זֶה בְּעֵינַי זֶר לֹא אֲדַעֶהָ

אֵיבָרָה כְּהַיּוֹם אֶל עוֹלָם יֹאמְרוּ

בְּנֵי יִרְחֵנוּ אֶךְ תִּהְיוּ וּבְהֵנוּ

יִמִּין רֵאָה וּשְׂמָאל שׁוּב נָא הַבִּיטָה

מִה עַל מְכוֹנֵי בְּמִשְׁפָּט וְצָדֵק

תִּמְצָא מְכוֹנֵי אֶךְ אֶת־זֶה חֲזִיתִי

עוֹלָה כְּמוֹ פוֹרְחַת

בֶּן הָעֵלְתָהּ וְתִגְמוֹל שִׁלְטָתָהּ

זָרוֹן וְקִצּוֹן עֲלִיזִים יִמְשׁוֹכֶה

גּוֹי לֹא מַעֲט אַחַר הַמִּיתָם שָׁקֵר

וּמִתִּי אֲמוֹנָה עַד־אֶרֶץ שְׁפֵלוֹ

לֹא

לא נכרו בחוץ כל-מישיר לְכַר
על תם וְסָר מִרַע הִלְעַג יִלְעִיגוּ
נָקִי וְבָר לְכַב פָּתִי יִקְרָאוּ
זָמָּה מְזָמָּה לְמוֹ
רָשָׁע • תְּבוּנָה • אֶף תְּהַפּוּכוֹת דַּעַת
אֶף אַחֲרֵי רוּאֵי זֶה אֶרֶץ-כָּל-אֱלֹהִים
אִם לֹא לָךְ רַק אֶל-דָּרַב יִתְנֶנּוּ
עֲתָרָה תְּהַלְלָה • לְמָרָה
אֲתָמָּה וְאֶפְלָא • הֵן אֲזִי נִמְלֵאתִי
לוֹ יִתְנוּהָ לָךְ כִּי לָךְ יֵאָתֶח
הֵן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי
תְּרַמִּית בְּבוֹאוֹ אֶל-הַמּוֹן מְנַגֵּד
לְבִי כְבֹר הַפְּנִי
וְאֲדַעֲרָה כִּי לֹא טוֹבָה תִּגִּיעַ
עַל יַד מַעֲוִל זֶה וְכָבֵר יִדְעֵתִי
הַמּוֹן וְשִׁיחוֹ כִּי הוּא אֶל-כָּל-רוּחַ
יָנוּד כְּמוֹ נוֹד הַקְּנֹדָה בְּמַיִם
אֲבֵן לַעַת כְּזֹאת שׁוֹא נִתְיַגַע
כִּי זֶה לְבַב הַמּוֹן נִשְׁבָּה וַיִּלָּךְ
אֲסוּר בְּזִיקֵי זֶה גְבוּר הַצֵּיד

לא

לא יאמין עוד אל-כל-אמרי קושט
ולכל דברי און
יאטם כפתן בל שוב מני חשה
כי כאשר נקל הוא לו ללכת
אחר כזבים או מראה עינים
קשה בעיניו כן אותם הניח
למשוך בעול בינות במסלות דעת
אין טוב אשר אדום איפוא ממנו
מן עוד נהי לבוז מאין תוחלת
לשוב עצת חכמה מוסר אולת
משחית דבריו כל-דובר על-און
סוגה באולתה כי לא שומעת
גותן לליץ מוסר עצה אל-פתי
עוכר שארו הוגא אף חומס דעת
שכל מאור עיני אלופי סלה
אנחות לבבי רבו
דמי בקרבי אש רוחי שלהבת
אף כר-אשר סביב עיני תראינור
עצים לגחלתי המה גם יחד
לבעיר עצמי במ ולמען תעל
על

עַל מוֹקְדָה נַפְשֵׁי יוֹמָם וּלְלַיְלָה
מִי יִתְנֶנִּי עֵיט
מִבֶּר לְבַד אֶעֱנֶה בֵּין סִבְכֵי יַעַר
עַל הַרְרֵי עַד בְּטַח
בֵּין צִאֲלִים בּוֹדֵד נַפְשִׁי תִרְגִּיעַ
כִּי לֹא בְּאַנְחָתִי אֶתְהַלֵּךְ יָמָם
בֵּין מְצַהֲלוֹת קִרְיָה וּשְׂאוֹנֵי קִרְיָה
רוּעָה עֲדָרָיו נֶעֱרַב
אֵין מִמְנַרְתַּי חֲלָקוֹ שׁוֹבְרָה בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
עַל מַחְשָׁבוֹת לִבִּי תִשְׁפֹּלְנָה שְׁבֵת
בֶּל תַּחֲמוֹד נַפְשׁוֹ בְּגִדּוֹלוֹת לָכֶת
כִּי אִם רְעוֹת צֹאנֵי אֵל עֵין הַמַּיִם
וּלְפִי חֲלָבִים קָחַרְתָּ
שִׁיבִישׁ כְּצֹאֵר אֱדוּם מְקַדִּים שְׁמֵשׁ
מֵעֵין אֲשֶׁר נִצַּח מְנֻחָה
מִימֵנו וְלֹא יִכְזָבוּ
יִשׁוּר בְּלִבְ שִׁמְחָה
הַלֹּךְ וְנִגַּן מִתְהַלֵּךְ אֵל הַגּוֹל
צֹאנֵי כְּמִרְעִיתָם עֵינָיו יִבְחֲנוּ
עֲשִׂי הַרְרֵנוֹ אֶף שְׁפֹתוֹתָיו שְׂבֵת
אֵל

אֶל-יוֹצְרֵם תִּבְעֶנּוּרָה
אֲשֶׁרֵינוּ וּמָה טוֹבוֹ כִּמָּה יִמְתְּקוּ
לוֹ כָּל-יָמֵי חַיָּיו כִּמָּה יִרְגִיעַ
כִּי כָּל-אֲשֶׁר תִּהְפֹּךְ תִּבְלֵה הַלְזוֹ
עָלָיו מִסְבוֹתָיָה
יִבְזֶה וְלֹא יִחַוֵּשׁ לֹא יֵדַע רוּגֹז
יִשְׂמַח בְּעַנְיָו כִּי לֹא חָמַד עוֹשֶׁר
קִנְיָאָה וְכְבוֹד לֹא לָבוֹ יִלְחָצֵה
טוֹב רָחוֹק מִלִּוְנָתוֹ מִהֵיכַל מֶלֶךְ
מִקְלוֹ וְיִלְקִיטוּ מִבְּגַדֵי חוֹפֵשׁ
עֲלֵמָה אֲשֶׁר לוֹ חָבֵל
תִּפּוֹל הַהוֹלֵא לְבִטָּח
כִּהַּ יַעֲלוּז לָבוֹ בּוֹ לָבָה יִגַּל
אֵין מַחְרִיד לָהֶם רַע לֹא יֵדַעוּ
סָבִיב לְשִׁלְחָנָם כְּשֶׁתִּילִי זִוְרָה
זֶרַעַם מְלִיאֵי גִיל יִרְאוּ יִבִּיטוּ
עַל נִחְלַת חֶלְקָם כָּל-עַתָּה כָּל-רֹגַע
לְמַחֲוֹנָנָם תּוֹדוֹת אֵלֶיךָ יִתְנֶה
לֹא בֶן שִׂמְחֹן וְרַעַשׁ
חֲצֵרוֹת מְלָכִים וּמְדִינֹת הָאֵלֶּה

כי

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

כִּי כָל־יִקָּר תִּפְאָרֶת
עוֹשֵׂר כְּבוֹדִם הַבָּל
שִׂמְחַת עֲלִיצוֹתֵם כְּזָב וְשִׁקָּר
טוֹבֵם פִּקֵּשׁ תִּשְׂאֶהוּ סוּפְתָה
הַמֵּית הַמוֹנֵם אֵין
אֵף פִּעְלֵם מֵאֲפֵע
קָדִים לְבַד יִרְדּוּפוּ
יִרְעָה לְבָבֵם רוּחַ
וַיִּבְעֶרוּ יַחְדָּיו יַחְדָּיו יִכְסְרוּ
רַק אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּהְבְּלוּ
כָל־רוּדְפֵי כְבוֹד כָּל־אֵץ לְעוֹשֵׂר
שׂוֹא זוֹרְעִים הֵם אֵף עִמָּל יִקְצוּרוּ
כַּחֲסִים יִכְלוּ בָם וּבִעֵרַת הַשִּׁיגוּ
אוֹתָם הֲלֹא הַבָּל זָרִיק יַעֲזוּרוּ
סַכְלָנוֹת יוֹשֵׁר בְּנֵי מִבְּרַל־חֲבֵמָה וְדַעַת
כָּל־כֵּל אֲנוּשׁ שִׁיחוּ • וְנִשְׂוֹא אֶת נִגְע
לְבוֹ בְּטוֹב לֵבָב • יִקָּר לְנִצַּח
חֲקַת אֲמוּנָה זֹאת תּוֹרַת תּוֹם סְלָה •
אִישׁ אִישׁ כָּמוֹ מִסְמֵר רַגְלוֹ לְנִשְׁוֵעַ
בְּנִתִּיב אֲדָקָה לְלִכְרַת אֵף דָּרֵךְ

משפט

4

7

מִשְׁפָּט וּמִיִּשְׁרִים כָּל־אֲרָחוֹת קוֹשֵׁט

יֵאָחַז בְּתוֹמָתוֹ אֵף לֹא יִרְפָּנָה •

וּלְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ

הֵנָּה כִּמּוֹ עֲמוּד בְּרֹזֶל וּנְחָשֶׁת

בֶּן יַעֲמוּד חֹזֵק בַּל יִנַּח רִגְעַת

קָטוֹן מְקוֹמוֹ • בַּל יִט מִנֵּי אֲוֵרָח •

עָלְיוֹ בְּגִמּוּל בֶּן אֶת־נַפְשׁוֹ יִשְׁרָת •

יִבִּיט וְלֹא יִשְׂאֵל • יִשְׁמַע אֶל יַעַן •

יִמָּאֵס לְהִתְחַבֵּם יוֹתֵר • יִנִּיחַ

בְּקֶשׁ גְּדוּלוֹת מִנּוֹ •

אָבֵן עָלָי מִשְׁמֶרֶת

מִשָּׂא פְקִידָתוֹ יָקוּם כִּשְׁחָל •

יֵאָמֵן וְלֹא יִחְקֹר • יִשְׁמֹר אֵף יַעֲשֶׂה

מִצּוֹת אֱלֹהָיו בַּל־יִסּוּר מִמֶּנָּח

אֶל־פּוֹעֵלוֹ יִתֵּן עַד־עוֹלָם צָדֵק

נִבְנַע וְשַׁח עֵינָיִם •

יִשְׁמֹר גְּבוּל לְבוֹ בַּל יַעֲבֹרָהוּ •

רָסֵן תְּשׁוּקָתוֹ יֵאָחַז אֶל־יָרֵךְ •

תּוֹדוֹת יִמְלֵא פִידָהוּ •

דוֹמֵם וַיִּחִל לְתִשׁוּעָתוֹ סֵלָה •

כִּי

כי אל אמונה הוא . אין בו עולתה .
צור פֶּעֶרְלוֹ תָּמִים . אף חֶפֶץ חֶסֶד .
אֲבֵן דְּרָבִיו מָנוּ

הן עד-מאד נשֹׁנְבוּ
אחור חֲבָמִים בָּם מִהֲבִין שָׁבוּ
איִכָּה מְצוּאָה יוֹבֵל אֵיךְ יוֹבֵל דַּעַת
אָדָם אֲשֶׁר יִרְאֶה בֶק לְעֵינָיו
סִתְרֵי פְּלִיאוֹת רוּם גְּבֵה שִׁמְיִם
אֶל-רֹאשׁ שְׁחָקִים אֵיךְ יַעֲוֶף תּוֹלַעַת

המון וסכלות . אח"כ ילך המון ונשארת .
סכלות לבדה

קוֹמֵי אֲמַתִּי נָא

המון

אֲדוֹן הַנְּגִי

סכלות

קוֹמֵי לְבִי נָא אֲצִל

המון

בְּתִי וְלֵה הַגִּידִי .

בִּי יוֹם חֲתוּנָתָהּ וּבְלוֹתֶיהָ

חֲלוּקָה וְקָרֵב בָּא . וְלָרֵב שְׁמֵתִי

מוֹעֵד לְיוֹם הַחֹדֶשׁ

עֲתָה לְהִכִּין אֶל-יוֹם שְׂמִחָתִנִּי

הולך

הוֹלֵךְ אֲנִי אִתְּךָ אֶת חֵישִׁי וְלִבִּי

יֵלֶךְ הַמּוֹן וּסְכֵלוֹת נִשְׁאָרֶת לְבָר

סְכֵלוֹת הִנֵּה פָּבֵר יוֹם בָּא שְׁקִיִּיתִיהוּ

הִנֵּה פָּבֵר רָאִיתִי

כָּל־תְּאוֹת נַפְשִׁי יָבֵא נָא שְׂכָרְךָ

עֲתֵרָה בְּחֻכְמוֹתַי אִם יַעֲצוֹר כֶּתֶב

עוֹד אֶת־תְּהַלָּה מִיַּד רַהֲב קַחֲתִי :

הֵן מְאַסְרָה נַפְשִׁי וּכְשֶׁקֶץ יַחַד

הִמָּה בְּעֵינַי כָּל־זִידוֹנִים אֵלֶּה

יְלָדֵי חֲצָרֵי שְׂכָרְךָ

כִּי הֵם לְבָרִים הַמָּרָה

אָדָם בְּעֵינֵיהֶם וּכְקֶשׁ יַחֲשׁוּבוּ

אֶת־כָּל־שְׂאֵר מִיָּנְנֵי

אִתְּךָ הֵם בְּדַבְרֵי אֵין

יָמִים וְלִילוֹת מִהַבִּילִים יוֹצִיאוּ

פָּסֶף וְזָהָב בָּם לֹא יִרְבוּ לְמוֹ

לֹא־יִשְׁבְּרוּ כָּהֶם לְרַעְבָּם אוֹכֵל

אֶת־כָּל־צָבָא שְׂמִים

כָּאֵל בְּשֵׁם לְקִרְוֵא הַגֵּדָה יֹאמְרוּ

חוק

חוק אל-הליכות שמש
 יתאמרו לתת • או אל-ירח
 במדוד שלש רחצלע
 עגול ורבויע אורך ורוחב
 רוחם יכלו • וספרים מלאו
 תבל כחול הים מאין תועלת •
 יתיגעו לדרוש איכה תצמיח
 גנה בעת חקה את-זרועיה
 איך יעלה ענן או איך יריקו
 מטר נשואים על-כר-קצוי ארץ •
 לשקול בפלס רוח •
 ומדוד בשעל מים •
 יגבה לבכם וכביתם אין לחם •
 עתה הלא יבושו
 ממועצותיהם עתה יחפרו
 כי על-חמת אפמו
 הנרה תהלה עתה
 יראו בחיק רחב למרות עינימו •
 נחנו בשמחתנו
 נגיל ונשיש בטח •

נשמח

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
 Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

נְשַׁמַּח לְקוֹל עוֹגֵב עַל־יַיִן הַרְקֵחַ •
כָּל־מַעֲדוֹי מֶלֶךְ
נֹאכֵר לְמַלְאָה בְּשֵׁן •
גִּיל נִשְׁבְּעָה הַיּוֹם נִשְׁחַק לַפְּחַד
כִּי עוֹד כָּבֹד מְחַר נְמוּת גַּם־יַחַד
שְׂמֵחוּ בְּנֵי תַבַּל גִּילוּ וּשְׂמֵחוּ
וּבְעוֹדְכֶם חַיִּים מוֹת תִּשְׂפָחוּ
אַל־תִּחְפְּצוּ זְקֵנָה טָרָם תִּזְקְנוּ
כִּי דַי בְּעַתָּה כַּאֲצָרָה זֹאת לָנוּ •
רָעָה אֲשֶׁר עוֹדְכָה
לְהִיּוֹת עֵתִידָה • אַל תַּחֲתוּ מְנִירָה •
הִתְעַבְרוּ וּבְטָחוּ •
שְׂמֵחוּ בְּנֵי תַבַּל גִּילוּ וּשְׂמֵחוּ

שכל

תחת

חלק שני

שכל ויושר בשדה • אח"כ הולך שכל

ונשאר יושר לבדו

שכל ויושר ידיר נפשי יאמץ לבקו

שנים כאזור חיל

פי כאשר יותר מרחוק ישע

נראה הלא פתאום אז ירוח לנו

בין להבות חום בין חרבוני קיץ

קדרות ערפל עת פסו שמים

תחיל לקול רעמם ארץ מתחת

בברוק כחץ ברק ובפרק רוח

הרים כנבלי חרש

אל-קול המון הגשם

עת תחרש כל-אזן

יחדיו ינוסון כל-חיתו ביער

ידאו בני יונה אל-חגוי סלע

רגע בהוד אורו הין יזרח שמש

יבקע והפיץ כל-ענן וחשך

ויהי פלא הנה אז כל-הסער

בן

כִּן אֶל־אֲנֹשׁ נִדְכָּרָה רָגַע יִצְמִיחַ
מוֹשֵׁל בְּעוֹז עוֹלָם מִצָּרָה רִנַּח :
יוֹשֵׁר שֶׁבֶל מְשׁוֹשׁ לְבִי תִנְחַמוּמוֹתֶיךָ
לְבִי הֵלֵא יִרְחִיבוּ

כִּי עַתָּה כְּמוֹ אֲבִיט מֵאֲמָרֵי פִיךָ
פָּתַח לְתוֹחֲלָתִי אֶבֶן הוֹאִילָה
אִם יֵשׁ בְּשׁוֹרָה לָךְ אֵל תִּמְנַע מִנִּי :
שָׁל לֹו הִיָּתָה אֲתִי לֹא כְחֻדְתִּיךָ

אֶבֶן אֶקוּ תִתֶּה גַם כִּי אֵין עֲתָרָה .
כִּי לֹא לְעוֹלָם מָט כָּל־פּוֹעֵל צָדֵק

תִּקְנֹת תְּמִימִים לֹא תֵאבֵד לְנִצָּח .

הֵן יַעֲלֶה רֹהֵב לְעֵב יִגִּיעַ .

עַל־בְּמַתִּי חִבְלֵי יִרְכָּב יִצְלִיחַ

עָרִיץ וּמִתְעַרֵּה אֶף גּוֹבֵר חֵיל .

מִתְאַוֶּתוֹ לֹא יִחְדַּל . לֹא יֵרָא

עָמַל . וְלֹא יִדַּע כָּל־חֲבִלֵי עוֹנֵי .

אֶף אֶל־שְׂאוֹר יוֹרֵד . אֶף שָׁם תְּשׁוּחַ

כָּל־גְּאוֹת לְבוֹ . וְהִטְוִירָת גּוֹבֵת

יִלְבַּשׁ כְּבִגְד בְּשָׂרָה

קָלוֹן עָלֵי כְבוֹד יִקַּח לְנִצָּח

וּפְרִי

וּפְרִי אֲמוֹנָתְךָ
תִּמְצָא בְעֵתוֹ אֶתְךָ
מִכָּל עֲמַל גִּפְשֶׁךָ
תִּרְאֶה וְתִשְׁבַּע סֵלָה
עַל־עֲנִיךָ תִּזְדַּח כִּי תִגְאָלָה
צָרוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ
גַם הֵן שִׁמְחוֹת הֵנָּה
יִחְדְּיוּ בַיּוֹם טוֹבָה כִּי גִיל תִּרְבִּינָה
כָּל עֵת אֲשֶׁר נִזְכְּרוּ :
יֵשׁ אֹבֵה אֲשֶׁר אוֹכֵל כִּי אֶעְצוֹר כֶּחַ
לְסָבוֹל כְּמוֹ חִפְצָתִי
(שָׁבַל) מְרִי שִׁיחִי אַךְ בְּבַר מִמִּי
כָּל־עֵת אֲשֶׁר תִּרְאִינָה
עֵינֵי שְׁנֵי צוּרֵי מִכְשׁוֹל הָאֶלֶּה
תִּרְמִית וְסִכְלוֹת כִּי יִחְדְּיוּ נוֹעְדוּ
לְהִיּוֹת לְשֹׁכֵימִים לִי וּלְדַאֲבוֹן גִּפְשִׁי
זֹאת בְּהַמּוֹלָתָהּ בַּחוּץ תִּרְיַע
עַל־כָּל מְרוֹמֵי קָרֶת
תִּדְרוֹךְ בְּעִזּוֹ פְּנִיָה
לֹא־יִדְעָה יִרְאֶה לֹא־תִכִּיר בְּשׂוֹת

כֵּן

ה 5

כָּל-הַבְּרִית תִּפְרַר כָּל-חֹק תִּפְרִיעַ
אֵין כָּל-אֲמוּנָה בָּהּ וַיִּמְנָה שִׁקְרָה
חֲמָס רִבְלָתָהּ אֵלֶּה וְכַחֲשׁ
אָחוֹת לְכָל-דָּעָה אִם אֵל-כָּל-פְּשִׁיעַ
וְלְכָל-בְּנֵי הַשָּׁכֵל עַד-מוֹת צוֹרֶרֶת
תֵּשֵׁב תִּדְבֵר בְּמוֹ
בֵּין מִזְרְקֵי שִׁכָר בְּהֵם תִּשְׁיחַ
כָּל-מַחְשְׁבוֹת לְבָבָהּ רַק רַע עָלִימוֹ
לוֹ יִכְלֶה כִּדְג פֶּן תִּבְלַעְמוֹ
אוֹ כַּחֲמוֹר תִּשׁוֹךְ לְשִׁבוֹר כָּל-גָּרָם
אֶת-זֶה בְּחֶלֶק פִּירוֹ
יִצוֹר כְּצַפּוֹר נֶפֶשׁ
וְכִסּוּי דְבַשׁ אֶת-אִישׁ שׁוֹגָה וּפְתִי
רוּשׁ יֶאֱכִיל וּמִוֶּרֶת
יִשְׁךָ בִּיעַת יִשְׁקֶךָ . וּבִיעַת תִּרְפִּינָה
יָדָיו אֲזִי יִמְחֶךָ . וְכָל-הַפְּצִיחָהּ
עֲשׂוּהָ וְגַם-הַצְּלִיחַ :
סָלֵל אֲבֵן שׁוֹגָה הִיא זֹאת אֵל-עֵינֵינוּ
כִּי עֵין בְּשָׂרִים הִמְרָה
עַל-בֶּן אִמָּת בְּדַבַּר-כָּזָב יִמִּירוּ

חשך

חֶשֶׁךְ לְאוֹר שָׁמַיִם וְאוֹר לְחֶשֶׁךְ
הֵן בְּאֶשֶׁר יִשְׁיִיגוּ
יִתְעוּ לְכָל־מִקְרָה קִטּוֹן וּפְגוּעַ
אֵף כִּי בְּמִסְלָא וּמִכְסֵּה מֵהַמֶּרְחַק
שׁוֹר נָא קֶצֶה מְשׁוֹט אֶל־תּוֹךְ הַמַּיִם
הֵן רַק־מַעֲנִית וּמַעְקַל תִּרְאֶהוּ
וּלְבָבְךָ יוֹדַע
כִּי בְּאֶמֶת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה הִגְדִּיתָ
יְשִׁי וְחַלְמֵי אֶךְ־כְּנֻמַּלִּים תִּרְאֶה
מִתּוֹךְ זְכוּכִית אִם־פָּנִיו יִשְׁקַעוּ
וַיְהִי לְהֶפֶךְ אִם־רָמוּ גָבְהוּ
הַבֵּט הֲלֹא רוּחַנוּ
בָּיִם אֲשֶׁר לֹא־רָגַע
מִמְלַחְמוֹת הָרוּחַ
יִשְׁקוּט אֲשֶׁר גָּלְיוּ הִנֵּה אוֹ־חַנּוּחַ
לֹא־יוֹנְפוּ הִנֵּף אוֹ לֹא־יִדְחוּ
מֵעֲצָבוֹנוֹת בֵּן לֹא־נִקְרָה סֵלָח
וּכְהַחֲלִיפָם הִמָּה
אֶת־טַעְמוֹ בֵּן בְּנוֹ
יִתְחַלְפוּ מַעַת אֶל־דַּעַת חוֹשִׁינּוּ

בְּל

בְּלִי נְחִיזָה כִּי־אִם עַל־פִּי הַחֶפֶץ
בְּלִי־יִשְׁמְעוּ אֲזַנֵּינוּ
כִּי־אִם כְּמוֹ נִכְסְפָנוּ
אוֹ כַּאֲשֶׁר דְּמִינוּ
לוֹ נְחִיזָה עוֹלָם בְּרוּר אֶךְ שְׁעָם
אַחַת אֲזִי רְאִינוּ
אֶת־שׁוֹנְאֵינוּ אֶלֶּה
כִּה נִעְנִים מִכִּים אֲמֻלִּים יַחַד
כִּי נִאֲמְרָה דִּי וּנְקַמּוּרָה שְׁבַעֲנוּ
הֵן כַּאֲשֶׁר רוּאוֹת אוֹתָם עֵינֶיךָ
כָּל־מְלֵאֵי טוֹב וְשִׁבְעֵי נְחִיזָה
בֵּן עֲקֻבוֹתֵיהֶם בְּרִשְׁתְּהֶם
מֵאֵז אַחֲזוּזִים בַּל מָנוּ יֵצְאוּ
עִמְקֵי שְׁאוֹל יִחְמוּכוּ
כִּי־צַעֲרֵיהֶן רְגֵלֵיהֶם יִפּוּלוּ
כִּי־יִוָּכְלוּ קוּם שָׁמָּה
אַתָּה חֹזֵק עֲתֵרָה הַתְּאוֹר כַּח
כִּי־אֵלֶּכָה אֶרְאֶה דְבַר אֲשִׁמְעֶה
אֲשׁוּב וְאֶגִּיד לָךְ אֶךְ הַשְׁקֵט אֶתָּה
וְנִהְיֶה בְּחֶבְתְּךָ

כֵּן

כָּל־מַחְשְׁבוֹת לִבְךָ וּמִזְמוֹתֶיךָ
הֵן כָּל־גְּבוּרָה אֵין כְּגִבּוֹרֵת גֶּבֶר
כּוֹבֵשׁ בְּעִזּוֹ יִצְרוּ : שְׁלִיט בְּרוּחַ :
רַק לֵב אֲשֶׁר יִסִּיר מִמֶּנּוּ כַּעַשׂ
הוּא לֵב אֲשֶׁר־יִשְׁקוּט הוּא לֵב יְנוּחַ :

יוֹשֵׁר נִשְׂאֵר לִבּוֹ וּמוֹצֵא מַחְקֵר

מִתְבוֹרֵד בְּהֵר

יוֹשֵׁר אֵין טוֹב אֲשֶׁר אֶפְנֶה לְרְאוֹת פֶּה אֱלֹה
דְּשִׂאֵי נְאוֹת שְׁדֵי עֵינֹת הַמַּיִם
הַנּוֹזְלִים מֵרֹאשׁ הַצּוּרִים הֵנָּה
אֲטָה לְקוֹל הַתּוֹר אוֹ צִפּוֹר אֲזֶן
אֶרְבֵּץ בְּבֵין חֲצִיר תַּחַת הַתּוֹמֵר
אֲשֶׁאֵף כְּעֶבֶד רוּחַ
אֵף כָּל־שְׂעָפֵי כָּל־שְׂרַעְפֵי יַחַד
אֵף אַחֲרֵי גּוֹי כַּמַּעֵט אֲשֶׁלִּיכָה
אֲשַׁכַּח מְרֵי שִׂיחֵי אוֹלֵי אַרְוִיחַ
הֵן שֵׁם הֵלֵא מַחְקֵר בּוֹדֵד אֲבִיטָה
אֵף שֵׁשׁ אֲנִי עָלְיוֹ עָלּוֹ אֲנֹכִי
עַל כִּי־מִצְאָתִיו עָתָה

בִּי

כִּי חִקְרֵי לְבוֹ הֵנָּה יוֹעִילוּ
עֲתָרָה לְהַשְׂכִּיחַנִּי
אֶת־כָּל־עֲמָלִי אַף־נַפְשִׁי שִׂמַּח :
שָׁלוֹם לְךָ מַחְקֵר אֲנִי תַתְּחַלְכְּנָה
פְּעֵרַת מְזֻמּוֹתֶיךָ :
בֵּין הַרְרֵי בָדָד וּבְנִתְלִים אֱלֹהֵי :
מַחְקֵר הוֹלֵךְ וְתָר הַנְּנִי
פְּלֹאֵי תְבוּנוֹתַי מֵאִין חִקֵּר לָמוֹ
בוֹרֵא וְיוֹצֵר כָּל הַרְאֹה הוֹדִיעַ
אֶל־כָּל אֲשֶׁר־עֵינָיו לֹא־עוֹר סָכַל
אוֹ שִׁחְתָּה עֲצָלָה בַּפְּלִיאוֹת צֶמַח
כָּל־הָאֲדָמָה אִם־שָׂדֶה אִם־יַעַר
כָּל־מַחְשְׁבוֹתָיו מֶה לְמֵאֵד עֲמָקָיו
כָּל־מַעֲשָׂיו מֶה רַבּוֹ
כָּל־כֶּסֶם בְּחִבְיָהּ מִכָּל־לֵב נִשְׁגָּבָה
שִׁים עֵינֶךָ נָא עַל־שָׂרָשִׁים אֱלֹהֵי
פִּיּוֹרַת פְּתוּחוֹת בָּמוֹ
לְרֹב מְאֹד הֵנָּה יִרְאוּ עֵינֶיךָ
הֵם יִשְׂאָבוּ יַחְדָּיו יַחְדָּיו יִנְקוּ
מִשִּׁוּר אֲדָמָה זֹאת אֶת־כָּל־הַלֶּחֶם
הַמְּכַלְכֵּלֵם

המכלכלם כָּל-עוֹד בַּחַיִּים הָמָּה
תוֹךְ רַהֲטִי גִזְעַם אֲזוֹתוֹ יוֹלִיכוֹ
מֵרֶאֱשׁ וְעַד-סוֹף אֶל-כָּל-בֶּד כָּל-חֹטֵר
לְהִיּוֹת לְמַחֲזֵר אֶל-כָּלֶם גַּם יַחַד
אֶף-הוּא בְּעַת צֵאתוֹ בְּלוּל מֵרַחַם
כּוֹנֵם בְּקִרְבוֹ אֶף בְּלִתִּי נִבְדָּלוֹ
עָפָר וְשֶׁמֶן אוֹ-נִפְרִית וְמֶלַח
עִם-כָּל-שְׁאֵרֵי כָּל-בוֹנֵי כָּל-גִּשְׁמִים
בְּרִבּוֹת תְּנוּעָתוֹ וּבְמַהֲר לָבֵת
בֵּין שִׁקְתוֹת הַגִּזְע
יָמִם כְּרוֹנוֹ יִשְׁפֹּךְ כַּמָּיִם
מִמַּעֲבְרוֹתָיו אִזּוֹ מְקוֹם יְנוּחַ
מְרוֹב זְמַנִּים כִּי עָלְיוֹ יִחְלוּפוּ
יָמִים וְלֵילוֹת קוֹר נְחוּם וְרוּחַ
עוֹד יִחְלִיף טַעְמוֹ וּבִשְׁם הַנֶּטֶע
הַיּוֹבֵל לְתוֹכָהּ כִּי יִשְׁוֶה אֵלֶיהָ
הִנֵּה יִכְנֶה סָלָה
עֵתָה רְאֵה אֵלֶּה הַגִּידִים הַנֶּחַ
מִשִּׁיעֲרוֹת רֵאשׁ קוֹר עַכְבִּישׁ דָּקוֹ
אֶת-כָּל-פְּנֵי זֶרֶה הָעֹלָה מִלְּאוֹ

כ

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

כי בם בלי רפיון ובלי מרגוע
עסים יסובב הוא אל-חום השמש
ירתח בעוד יומם אף-שמין מנהו
יקפא לקור הלילה
אותו במו-פיהן הנה תמוצנה
אז הדבורים ובמיעיהן ישב
אל-הרבש שבין דונג תולנה
שור נא פרחים אל-יפים הביטו
מראם הזה אף-ניחוחם הריחה
מתוך תמונה כוס תבנית גביע
הזה אשר להם תראה מתחת
סביב עליהם ראשונה יפריחו
אף אחרי נפלים הוא ישוב פרי
חוטים בעמודים הבט • נצבו
מי על לראשו כובע
נושא • ומי בלתו • אך כלם יחד
עם-כל-עליהם איש אחיו יעזורו •
ובנחליהם העסים יבינו
לגדיל פריהם בו ולהמתיקהו
תבנית כמו צפורן

הנדה

הַזֶּה אֲשֶׁר תִּרְאֶה • כִּי יִתְקַע
לְבָנוּ בְּלוֹיְתוֹ • שָׁמָּה יִנְיָחוּ
דְּבָשִׁם אֲשֶׁר תָּמוּץ כִּי תִמְצָאֵהוּ
כִּי הַדְּבוּרִים לְיְלֵה •
עָתָה חֲקֹר זֹאת עוֹד • הַבֵּט וּבִינָה
אֶל-נִפְלְאוֹת צוּרֵנוּ •
בֵּין נָא לְזֶרַע זֶה • תּוֹכֶם יִסְגִּירוּ
יַחְדָּיו לְמִינָם כָּל-צִמַח כָּל-עֵשֶׂב
שָׁפִיר בְּשִׁלְיֹתוֹ עָלָיו נִבְכְּלָת
רַב אִו מְעַט • כֵּן דְּמִיּוֹנוֹ הִנְהוּ
רֹב אֲזוּצָרוֹתָיו שָׁמֶן
הַגֵּרָה בְּלִי מַחְסוֹר מְלֵא הַטֶּבַע
כִּי כָל-עֲצָמוֹ כָּל-גִּיד בּוֹ כָּל-עוֹרֶק
בּוֹ יַחְלִיץ יַחְדָּיו אֵף בּוֹ יִרְכּוּ
תּוֹכּוֹ יִרְחַף רוּחַ
חַד אֵף לְעוֹפֵף קָל • חֵי וּגְדֵל כֹּחַ
הוּא יַעֲמִיד אֶת-כָּל-סִדְרֵי הַנֶּטֶע
דָּבָר עָלַי אֲפָנִיו אִישׁ עַל יְדָהּ
מִנִּי עֲבִי שָׁמְנוֹ אַחַר הוֹבִישׁוּ
אוֹתוֹ פָּנֵי חֲמָה וּנְשִׁיבוֹרַת רוּחַ

יעש

6

7

יַעַשׂ סְבִיבוֹתָיו שְׂרִיזוֹן תִּלְבוֹשֶׁתָהּ
 עָלָיו יִגֹּזֵן מִכָּל־רֵעַ וּפָנֵעַ
 חֲמוּץ בְּתוֹכוֹ רוּחַ
 נֶצֶב כְּאִישׁ מִלְחָמָה
 נֹגֵד לְכָל־בְּאִשָּׁה אֶף־שָׁמֹן מִנֶּפֶס
 לְרוּב וְרֵב הַחִיל
 הֵן יִמְשָׁכוּ יָדָיו
 מִצַּע שָׂרָף תַּחְתּוֹ הֵן יִשְׁתַּרְעוּ
 וּכְמַחְרָכִים בֵּין בֶּקַע אוֹ נֶקֶב
 יִצִּיץ זַעִיר שָׁם וְזַעִיר שָׁם הַחוּצָה
 אֵלֶּה קְצוֹת דְּרָבִי קְדוֹשׁ וּכְאֵלֶּה
 רַבּוֹת לְאַיִן מִסֵּפֶר גַּבְלֹאוֹת סֵלָה
 כָּל־דּוֹרְשִׁים אוֹתָם אֹתָם יִמְצְאוּ
 תָמִיד בְּכָל־הַחַי וּבְכָל־צוּמָה
 וּבְכָל־אֲשֶׁר כָּל־רוּחַ
 חַיִּים בְּקִרְבוֹ אֵינִי
 וּבְכָל־אֲשֶׁר בְּאַרְץ
 וּבְכָל־אֲשֶׁר בַּמַּיִם
 וּבְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ עֵינִי
 אָדָם לְהַבִּיט יִשֶׁת

אשרי

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
 Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

אֲשֶׁר־יִזְכֹּר חֲכָמָה מִצָּא וְדַעַת
אֲשֶׁר־יִדְבַר עַל־אֵזֶן שׁוֹמְעֵת
יֹשֵׁר בְּרוּךְ תְּהִי מַחְקֵר כִּי נִחַמְתָּנִי
עַת מִשִּׁבְרֵי יָגוֹן עַרְב־נַפְשִׁי בְּאוֹ
כִּי יַעַר בְּצִוְיָהּ לִקְהֵל
מִחַת לְבָבִי זֶה אֹהֲלִי הַשְׁכַּחַת
אֶת־מִסְפְּדוֹ לִי אֶל־מַחֲוֹלוֹ הַפְּכֶת
כִּצְלַל לְעֵינַי וּכְאֶל־צֶמֶא מַיִם
כִּן יַעֲרֹב יַנְעֵם לְנַפֶּשׁ דַּעַת
שִׁמְחָה לְלֵבִי הוּא אֹזֶר לְעֵינָיִם
עֵנֶק לְצִוְאָר אֶת אֶל־רֹאשׁ מוֹבַעַת :

תְּהִלָּה בָּאָה בְּשִׁדְחָה לְבִדְהָ : אֵה"כ רֹוֹאֵר
אֵת יוֹשֵׁר מִרְחֹוק וּבֹורְחַת

עֵבֶלֶת הֵן פִּה אֲשֶׁר עוֹמֶדֶת
עֵתָה לְבִדֵי אֲנִי
אֲשָׂא לְבָבִי אֶת־כַּפִּי אֶפְרוֹשֶׁר
אֶשְׁפּוֹךְ בְּמַר נַפְשִׁי אֶת־רוּחִי יַחַד
לְפָנֵי אֱלֹהֵי : כִּי זִוְלָתוֹ אֶפֶס
מִנוֹס וּמִשִּׁנְב סֶלָה

אוֹלִי

אוֹלֵי בְּעֵינַי יִרְאֵה
אוֹלֵי יַחְלִיץ זֹאת נַפְשׁ נְבִהָלָה
מִמּוֹקְשִׁים חָנָם אֶל־רִגְלָה שְׁתוּג
מוֹשֵׁל בְּעוֹז עוֹלָם שְׁלִיט וּמֶלֶךְ
אַחַד וְאַיִן בְּלִתֵּה
יְכוֹל אֲשֶׁר אֵין קֶצֶה
אֶל־עוֹז יְכַלְתֶּה סֶלָה
אֶל־חֶפְצָה מְשִׁיב הַנֶּה אֵינְנָה
צַדִּיק־צוֹר אֲשֶׁר כְּמוֹה
הוּא בְּשִׁחְקִים אֵין
צַדִּיק כִּי בְּכָל־הָאָרֶץ
מִי זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אָמַר וַתְּהִי
צִוּוּ יַעֲמִיד עֲצוּה אִם לֹא צוֹיֵת
מִי הוּא אֲשֶׁר־יָרִים אוֹ מִי יִנִּיחַ
יְדוֹ וְרִגְלוֹ • צוֹר בְּלִתֵּי יַדְעָתָ •
מִי הוּא אֲשֶׁר־יִשְׁקוֹט בְּכָל תִּשְׁקִיטוֹנָה
צִוּוּ מִי יַעֲנֶה לֹא עֲנִיתוּ אֶתְהָ •
אָנָּה רִצְה־נָּא הֶעֱתַר אֶל־נַפְשׁ
זוֹלָתְהָ מָנוּס לָהּ לֹא יַדְעָה
הוּאֵל עֲשֵׂה־נָּא חֶסֶד

עם

עם לב בעניו מר • רוח דבירת •
גלי חמת אפק
אנא רצה השביחרה
וכאב רצה עוד אר-נפש הוכחת •
הואל והוצא-נא רגלי מרשת
הואל שבור פח בו פעוף נלפדתי
למה לעול • חלק
נפשי • תהי • אל-איש כזב שניאת
למה אהי מרמס • למה יריעו
עלי רשעים אף-בי יתעללו
זדים אשר תעבת •
אהיה לצדיק חבל
אל אל-בני עולה • אהיה אל-יושר
אמה • ואל-נא בית רהב שלטת •
עתה אשרי אל-ההר אדריכר
אשמור עלי העין
עד-בא אמת כי שם צויתיה
לאמר מהרה לבי
כי תמצאי אותי ונהלק יחד
העיר כבוא השמש •

אֵךְ מִי אֲשֶׁר-אֶרְאֶה מִרְחוֹק שָׁמַח

הוֹלֵךְ : הֲלֹא זֶה יוֹשֵׁר

מָה אֶעֱשֶׂה עִתָּה מָה אֶבְחַר עִתָּה

מָה זֶה יֵאמַר לִי : מָה זֶה יִקְרַנִּי

אֵלַי לְפָנִים אוֹ אַחֲזֵר אֲשׁוּבָה

לְבִי הֲלֹא לְלִבְךָ

אֵלָיו : פְּעָמִי מֵאֵילַת יַעַר

וְיֵשָׂא וְיִרְיֵץ אֶף-יַעֲרֵף כְּנֹשֶׁר

אֵיךְ חִקְדִּיקֵי דָרַת מוֹסֵר הַחֲצִנֵּעַ

רַגְלֵי הֲלֹא יָשִׁיב רוּחִי יִפְרִיעַ

הוּא נִחַלַת חֲלָקֵי הוּא חֲבָלֵי חֲבָלֵי

אֵלָי נִפְלְתֶם : לְמָה

אוֹתֵי מֵאוֹם תְּדִינֵנִי

אֵךְ אֶת-אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי

אֵיךְ לְאַהֲבֹב תִּכְרִיעֵנִי

אֵךְ אֶרְאֶה אֲשֶׁר מֵאִסְתִּי

הֵן אֶלְבָּה אֲבֵן לְבִי לֹא יֵלֵךְ

אֲשׁוּב לְאַחֲזֵר אֵיךְ נִפְשֵׁי לֹא תִשָּׁב

יוֹשֵׁר יְדִידֵי לֹא יֵרָאוּ עֵינֶיךָ

נִפְשׁ עֵנִיָּה זֹאת עַת פִּי רַגְלֶיךָ

מִצִּלְךָ

מצלך ינוסו

איך אחריק היא תדבק אף תרץ

איך צלך תחמוד איכה נכספה

ללחוק עפר רגליך

מרה יהמו מעיק

על כל פאה . מה על ענייה תחס

אך אלכה מהר טרם יראני

אנוס ואברה פן רע יקראני

מתאות נפשי בורחת אני

אל תועבת נפשי אל מר המות

מגן עדנים בו רגלי נחני

נסה אני לשאול ולגיא צלמות

אך גם בכל זאת לא הוחיל אהדלה

לא נואשה נפשי אף לא נוחלה :

סבלות ותהלה

סבלות מה זה גברתי אן היית עד עתה

כי לא מצאתיך

תהלה אך הנה הייתי

סבלות הנה לראש החר כדברך באתי

ואלכה

וּאֵלֶכָה הָעֵינָה

אֶךְ לֹא מִצָּאתֶיךָ

תִּכְלֶה מֵה דִבַּר אֱלֹהֶיךָ

אָבִי וּמֵה צְוֵה עָלַי

סכלות צַנְנִי

שְׂמֵחָה לְבִשְׁרֵךְ

תִּכְלֶה מִי יִתֵּן יָדָי

סכלות אִמָּנִים הֵלֵא בֵּין הוּא

תִּכְלֶה בֵּין יִהְיֶה סֶלֶה

אֶךְ אֶת־אֲשֶׁר אֵתְךָ אִמְרֵי

סכלות תִּדְרְעֵי

כִּי יוֹם פְּלוּלוֹתֶיךָ

מִזְעַד חֲתוּנָתְךָ אֶל־יוֹם הַחֹדֶשׁ

הוֹשֵׁם

תִּכְלֶה וְעַם מִי

סכלות עַם מִי לֹא יִדְעֶתָ

מִי הוּא חֲתָנְךָ לֹא רָהֵב

תִּכְלֶה אֶךְ לָמָּה

לֹא אֶת־שְׁמוֹ הַזְּכֹרֶתָ

סכלות מִי הוּא אֲשֶׁר־אֶת־זֹאת לֹא־יִדְעַ עֵתָה

מִי

מי בשערים איש נודע ממנו :

תהלה

כינה לבין ענוה

מי יתגני לא-הכרתיו אני :

אל סכלות אך איש ואשה שם על-עין המים

מצאת בבואך שמרה ?

סכלות חברת אנשים שם הנה ראיתי

משתוממים יחדיו איש אל-רעהו

אך מוצאותם לא אותם שאכלתי :

תהלה זמנם עשו הסבלת

עתה לבי מחר רוצי ושובי

טרם ערוכ היום ודעי מה-אלה :

סכלות

בן אעשה :

תהלה מחר רוצי ובואי

לבי מקפץ בי נפשי מגדת

אלי חדשות אך ידי קצרה

אותם להבין בין תקורה ופחד

רוחי כקנה נד הנה והנה :

צורי פתח-נא לי פתחי חסדך

לבב אשר נשבר ומצא-נא רוח

נגעו רפא נא וכאביו יתמוי (תמו)

מה קול באזני מי לדברי עתה

עונה

7

ז

סוף הצרה עונה סוף המלח / סוף המלח ביצר

עוֹנָה וְלֹא קָרָאתִי ? (אֵת הַיָּא)

הַיָּא אֲשֶׁר תִּשְׁבִּי

סְכָלוֹת לְצַחֵק בִּי שָׁמָּה בַּסֶּתֶר ?

קוּמִי מִהֲרָה לְכִי !

בִּי פֹה מְצַפֶּה לְךָ הֵנָּה הַנְּנִי • (אֵינִי)

אִם-אֵינְךָ סְכָלוֹת מִי-אִפּוּא אַתָּה

לֹעֵג לְרִישֵׁי שָׁם שׁוֹחֵק אֶל-אֶבֶל ? (הַבֶּל)

הוּי קוֹל בְּלִי יִדְעֵתִי

לֹו הִיְתָה נַפְשֶׁךָ תַּחְתִּי אִז אֶרְא

גַּם-תִּשְׁחָקִי כָּעַת אִז אִם-תִּגְלִי • (גִּילִי)

גַּגְלִי וְעַל-מִי-זֶה (אֲמַרִי) אֲגִלָּה ?

גַּגְלִי עָלַי רֵהֵב אִז אֲשִׁיג יוֹשֶׁר ? (יוֹשֶׁר)

מִה-זֶה אֲדַמָּה עֵתָה

מָה אֲחַלּוּם עֵתָה אִז מָה אֲשַׁמְעָה ?

יוֹשֶׁר אֲשֶׁר מִמֶּנִּי

מִנִּי שְׁחָקִים יִמְנַעוּן אֲשִׁיגָה

אָנָּה מְזַמּוֹתִי פִּיּוֹם הַלְכּוּ ? (לְךָ הוּנָה)

יוֹשֶׁר יְהִי שְׁלִי ? הָה מִי מִמֶּנִּי

עֲלָמָה מֵאֲשֶׁרָה תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ

לֹו נֶאֱמַן קוֹל זֶה חֲזוֹנוֹךָ יְהִי • (יְהִי)

יְהִי

גם זאת היא תשובת קול הכברה בכלמה למדבר ביער כי יעמוד איש מרחוק ומדבר

סוף דבריו אחריו / וכן כולם עד סוף תלכות תהלה

יְהִיָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי רַק עֲזוּזוֹ אַךְ עוֹצֵם יְדָהוּ
יִבְלַע עֲשׂוֹת זֹאת עִתָּהּ
וּבְתוֹךְ תְּהוֹם דְּהַחֲשֵׁק
יִזְרַח כְּשֶׁחַר לָנוּ
יֹצֵיא בְּרַב־פָּחוּ לְאוֹר צְדָקָנוּ (כִּן הוֹרָא)
סְכָלוֹת עִתָּהּ גְּבֵרְתֵי שִׁבְתֵי

וּבְכִפֵּי פְלָאִים מְשִׁמְעִים נְבִהֵלְתִי
רָהַב לְאִשׁוֹ אֶת־תְּרֵמִית בִּיעַר
מִתְהַלְכִים הָיוּ עֵרַת נִרְאָה פִתְעַ
עָרוֹב מְאֹד כְּבָר (לְבִי יִנוּעַ
מְדֵי אֲדַבֵּר) הוֹב נִמַּר וְשִׁחַל
רַבִּים כְּחוֹל הַיָּם וַיִּתְיַצְבוּ
אוֹתָם כְּפֶשֶׁה אֶחָד לְטָרוֹף גְּסִיֹּתָהּ :

תְּהִלָּה וַיִּטְרְפוּ אוֹתָם ?
סְכָלוֹת לֹא כִי נִצְוּלוּ :
תְּהִלָּה בִּינָה לְכִין עֲנִיָּה צַר לִי מְאֹד

אֵל סְכָלוֹת אַךְ אֵיכָבֶדָה נִצְוּלוּ ?
סְכָלוֹת רַעַשׁ לְעַמְתָּם הָהָר מִנְּוֹד
וַיִּחַרְדוּ הָעַמֶּק

וַיִּבְרָחוּ כָּל־מִרְחָק נִסּוּ

רָדִיב וְתִרְמִית אֲזוּ מֵהֶם נִמְלָטוּ
וַיִּמְהָרוּ וַיִּשׁוּבוּ הָעִירָה :
תַּחֲלֵה לַעֲנֹתֶיךָ הֵן קָנִיאוּ עִתָּה חֵיתוּ בִיעֵר
עַל תּוֹךְ בְּנֵי אָדָם עֹלֹת יָדִימוּ
אֲמָנָם מִתִּי רִשְׁעָה אֵלֶּה פִלְטוּ
אֵךְ לֹא עֵדֶן גָּמְרוּ
כָּל־הַמְּסֻבּוֹת לֹא רָאוּ עֵינֵינוּ
תִּכְלִית דְּבַר חֲזוֹן הִזֵּה עַד־הַנֶּחַם
עוֹד יוֹם הֲלֹא יָבֹא נִרְאָה נִדְעָה
מָה אַחֲרֵית כָּל־אֵלֶּה
כִּי רַק לְיוֹם נָקָם וְלְמוֹעֵד זַעַם
לָכֵן שְׁמוּרִים הַמָּוָה :
אֵל מַכּוֹת עִתָּה לְבִי נִבְוָאָה
מֵהָר לְבֵית אָבִי פֶן־יִדְאֶג לָנוּ
כִּי רַד מְאֹד הַיּוֹם וּבִשְׂדֵה אָנוּ
לְבִי וְנִפְשִׁי הֵן אֶתְכֶם אֲשַׁמְעַח
אֵלֵי פְלָאִים מִטִּיפִים גַּם־יִחַד
אֲכֵן חֲתוּמִים הֵם אֵךְ בַּל־אֲדַעַח
חֲזוֹתְכֶם מוֹדֵלִי תִקְוָה אֲזוּ פָחַד
אֲוֹלָם יְהִי מָה אֲנֹכִי אוֹחִילָה
אוֹחִיל וְאוֹחִיל עוֹד אוֹלִי אֲגִילָה :

אכלו

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

חֲרָק שְׁלִישִׁי

הַמִּזְבֵּחַ תְּהִלָּה לְהַב תְּרַמִּית וְשִׂאֵר קְרוּאִים

בְּמִשְׁתָּה בְּבִקְר קוֹדֶם הַחֹפֶה

כִּמּוֹן אֲכָלוּ שְׁתֵּי אַחֵי רְעֵי הַשִּׁבּוּ

אֶת־לֶבְכֶם הַיּוֹם כִּי עוֹד אוֹחִילָךְ

עַל־צִאֲצָאֵי אֱלֹהִים

בְּנֵי בְשִׁמְחָה עוֹד נָשׁוּב נְגִילָה

תְּרַמִּית הַמִּזְבֵּחַ כְּמוֹ שִׁמְחָתְךָ

הַיּוֹם מִתִּי סוֹדְךָ

כִּן בְּקִרְמָצַת שָׁנָה אוֹתָם תְּשִׁיבָה

עוֹד רַעֲנָן דָּשֵׁן וְשִׁבְעַת כָּל־נַחַת :

רִבֵּנִי אֲבִי הֲלֹא תִרְאֶה אֵיכָבֶה פֶּתַע

הַתְּקַדְדוֹ שָׁמַיִם

הַבֶּשֶׁת עֲרַפֵּל זֶה נֶצֶב נִגְדָנוּ

אִיּוֹם כְּמִפְיֵן אֶף וּבְשׁוֹפָה זַעַם

שׁוֹר־נָא חֲגוּרָה זֹאת חֲגַר רִקִּיעַ

כְּדָם אֲדוּמָה

כִּמּוֹן כִּן הִנֵּה גַם־אֲנִי

רוּאָה וְלֹא חֲדַלְתִּי

לְדַאג

לִדְאוֹן אֲשֶׁר בַּיּוֹם יוֹם שְׂמֵחַתְנוּ

כִּזְאת תֵּאָנֶה :

עֲרִמִית מֵהַיְפּוֹל לִבָּךְ

הַמּוֹן הֵלֵא תְבוּשׁ מֵהַתְּפַחַר פִּחַר

מֵעַב קִטְנָה בִּי תִרְאֶה : מִגֶּשֶׁם

קִטּוֹן אֲשֶׁר יָבֵא ? קוֹם קוֹם הַנִּיחָה

הַמּוֹן פְּחָדִים אֱלֹהִים !

לְכַבּוֹדְךָ כּוֹס זֶה אֲשֶׁתֵּהֲנָא עֲתָרָה

כָּל־טוֹב לְבָשִׁיר לָךְ : אֵף אֶתָּה קוֹמְרָח

אֶתִּי שִׁתֵּה וְלָךְ יִנְעַם כְּנִצָּח :

הַמּוֹן מֵהַזֶּה בְּנֵי הַרְחָמֵן יִצְיִלְנוּ ?

מָה הַסְּעָרָה זֹאת מְתִימֵן בָּאָה ?

רַבֵּן חֲרָד לְבָבִי בִּי מִקּוֹל הַרְעָם :

תְּהִלָּה אֵיךְ תִּהְלַךְ כִּזְאת (אָבִי!) : אִישׁ אֶרְצָה :

רַבֵּן הַחֲקִיר רָאָה נוֹטָה לְנִפּוֹל הִנְהוּ :

קְרוּאִים מִנֵּי שָׁמַי מְרוֹם נִלְחָמִים בָּנוּ :

הַמּוֹן סֵעַר אֲשֶׁר כָּזָה עוֹד לֹא רָאִיתִי :

רַבֵּן שׁוֹמֵם אֲנִי :

קְרוּאִים אָנָּה נְנוּסָה אָנָּה ?

עֲרִמִית מֵהַתִּירְאוֹ לָמָּה כָּזָה תַּחַתּוֹ ?

מֵה

מה־זֶה הַלֵּא מִקֶּרֶה הוּא מִימֵי קֶדֶם

קֶרֶה וַיִּקְרָה עוֹד הַזֶּה וְדוֹר סֶלֶה

עַתָּה מִמְּעֵי הָאָרֶץ

אֲדָר יַעֲלֶה שְׁאוֹף גְּפֹרִית וְנֹתָר

יִבְעַר כָּאֵשׁ (כְּגֹבוֹהַ)

(עֵינֹף) וַיִּתְלַקֵּם

יִבְרַק כְּחֵץ בְּרֶק יַרְעִים יִצְרִיחַ

זָרֵם וְנִפְץ יִזְרוּ מִמֶּנּוּ

בֵּין הַמְּצָרִים עַתָּה יִפְלֵא רוּחַ

לִזְחָם בְּרֶב־כַּחוֹ סָגוֹר מִתַּחַת

הֵן יִחְרִיד תֵּבֵל אֶף־יִרְגִיזֶנָּה

אַחַר כְּאֲרִי־הַמָּנֶה

יִבְקַע וַיֵּצֵא וְשִׂאִי־הַיָּבֵה

וַיְהִי כְּתוֹמוֹ עוֹד נָשׁוּב נִשְׁקוֹטָה

וּכְבַתְּחֻלָּה כֵּן שְׂמֵחָה נוֹסִיפָה

נִשְׁתֶּה בְּלֶב־טוֹב אָנוּ אֶת־יֵינֵנוּ

נֹאכֵל בְּגִיל לַחֲמֵנוּ

יִרְא הַרְרֵי בְּשִׂדְרָה יְגוֹרֵנוּ

כָּל־הוֹלְכֵי עַל־דֶּרֶךְ

כִּי מַחֲסֶה אֵין לָמוֹ

אֵךְ

אך פה בצל קורת עופל ובחן
מה תיראו רפי הלבב בושג
יחדיו שפני סלע :
במון אמנם לבבי נע רוחי חבלה
ירא אני אסזה מורא או מורק
לא אדעה : אכן ירא אנכי :
גרמית נכון וראוי אתה
המון לשרו צבא מאין כמוד
בראות בקק החרב
או צהלת סוס האחד בשמוע
המחנה נעזב הנה תנית
ובמהמור אחד או תחרת בטן
סוס רכבך דהן תתחבא בפשק :
במון תרמית הלא דבר הווא פי ממעל
היום כצר נצבו
לא אדעה על-מה ?
תרמית הרף מעט נא הרף
המון חדל פי אין דבר : הרגיעה !
במון לא אובלה הרגיע
אין יש הפוגות אל-לבי פי תחרת
בא

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

בא כל דמורה מתגבר הסער

תרמית הנה באלה אלה

בבני אנוש פשטו

דברי כזבים ולבביהם שבו

אותם להאמין כנבואות הצדק

אבן יסודתם מקרה או פגע

קרה כצאת איש או בואו הביתה

עליו דבר משפט אומר יגזורו

פי זה לרגל זה נקרא ויתא

ויחברו יחדיו ארתלא חוברו

וילאב ללא בן לו נתון יתנו

אם קם כהיום סער

(את שפעמים זה רבות ראינו)

ובמצהלורת חופה אתה שמח

על בן הדמור כי על חופתך

השתערו שמים

אם תשאלה את פי הן התבוננתי

כי לעלות החל כל זה העסר

אז כאשר הנחת

מידך הבוס כי לא רצית

יותר

8

ח

יֹתֵר שְׁתוּת • אָמֹר כִּי חַם רֵאשֶׁתְּךָ
תֹּאמֶר אֲשֶׁר עַל-זֹאת עָלֶיךָ קִצְףָה
יַעַן שְׁתוּת מֵאַנָּת

וְתִחַטָּא אֶרֶץ-הוֹד גִּפְּן הַיַּיִן
בֵּין זֹאת בְּחֻכְמַת לֵב הַמּוֹן נָא בִּינָה
לָמָּה תִרְדָּף הַבַּל

מִשְׁפָּט וְחֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ
עַל-מִשְׁמְרוֹתֵיהֶם יַעֲמֶדוּ יַחַד

זָרַע וְקִצִּיר קוֹר חוֹם קִיץ חוֹרֶף
לַיֵּלָה וְגַם יוֹמָם גַּם-אוֹר גַּם-חֹשֶׁךְ

גַּם-טַל וְגַם מָטָר בָּרֶד וְשֶׁלֶג
קָרַח כְּפוֹר עֲנַן בָּרֶק וְרַעַם

הַרְלוֹךְ וְשׁוּב יְסוּבֵי

אִישׁ אִישׁ בְּעֵתוֹ עַל-גִּלְגַּל הַטָּבַע

רַב אוֹ מְעַט כִּי בֶן יֶקֶר מְקַרְרֵהוּ

רַק לֵב נְעָרִים הוּא יִפְחַד מֵהַמָּוֶה

אוֹ אִישׁ חָסֵד לֵב גַּם שׁוֹגֵה וְפָרֵי

כִּי גַם-בְּזֻקְנָתוֹ עוֹדֵנּוּ נְעָר

לֹא אֲשַׁמְעָה לָךְ סֵלָה

מִרְמִית בְּדָבָר זָדָה לֹא לֹא

יִדְעָתִי

תרמית ידעתי

המון כָּבֵר יָדַעְתִּי

כִּי זָרָה כָּבֵר מְאֹד רַבּוֹת רְאִיתִי

דָּעָה אֲשֶׁר זָקְנָה

לְבַב־אִישׁ מְאֹד הַמְשׁוּלָּה גַם פִּי־כּוֹזְבֵי

עַבְדֵי אֲדוֹן כָּבֵר נִשְׁבַּר עֲמוּד הַתּוֹקֶה

וְזוֹ מָה עוֹד נִצְפָּה עֲתִידָה

אֶת־מָה נִקְנָה אוֹ מָה עוֹד נִזְחִלָה

עַד־מוֹת וְהַקְּבֵר לֹא נִירָא מוֹת

אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הִיא בִּינֵי־נָא בֵּינוֹ

אֶל־לִבְכֶם תִּכְבִּידוּ

אֶל־תִּלְכוּ נָא קָרִי

פֶּן־תִּפְּלוּ בְרַע בַּל־קוֹם תּוֹכְלוּ

אֶהְיֶה חֲלִי רַע הוּא מֵר וּבְלִיעַל

מוֹרִיד שְׂאוֹל רַבִּים מֵעַם הָאָרֶץ

כִּי יוֹם לְיוֹם יוֹבְתוּ

עַל־רוֹב חֲטָאֵיהֶם מִכְּאוֹבִים לְמוֹ

כַּחַם לְרִיק יִתּוֹם וּלְזָר יִיגַעוּ

יֹאכַל פְּרֵי עֵצִים חֲסִיל וַיִּלָּק

עֲשָׂרָם כְּחֲזִיוֹן לְיִלָּה

יד

יְדוּד וְהֵן אֵינָנוּ

כְּעוֹף כְּבוֹדִים בֵּן יְתוּסָף רָגַע

בֵּל יִלְמְדוּ יִרְאֶה מוֹסֵר יִקְחוּ

כִּי כָל־אֲשֶׁר עָלִימוּ

יָבֹאוּ וַיִּמְצְאוּ אֵלָיו יִמְצְאוּ

טַעַם בְּחִכְמָתָם חֲכַמְת־מֶרֶה לְמוֹ

לְבָלִי שְׂבוּר לְבָם וּבְלִי הַכְּנִיעַ

רוּחָם וְשׁוֹבֵב יִלְךְ

הָעַם בְּלִי יָשׁוּב עַד־הַמֶּכֶהוּ

עַל־כֵּן לְמוֹסְרָם כָּל־תְּבִלִית אֲזִין

הַזֶּה עָלִי הוּא שֶׁבֶר עַל־שֶׁבֶר

הַשְׁתַּרְגּוּ עָלָיו עַל־צוֹאֲרֵימוּ

לֹא יָדְעוּ שֶׁחָרַם אוֹר לֹא יִשְׁיגוּ :

בְּמוֹן אֲבֵן בְּמֵה אֲשֶׁם אָמִי אָנֹכִי

הַיּוֹם וּמָה עָשִׂיתִי

הוֹאֵל וְהוֹדִיעַנִי

כְּשֶׁעִי וְחִטָּאתִי כִי־אֶסוּר מִנִּי :

וְקוֹ אוֹמֵר לְבָבִי לִי וְכִמוֹ אֲזַכֹּרְךָ

כִּי־עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַלְנוּ

כִּמְעֻטִּירְךָ זֹאת קִרְיַת גִּילְגָּד

צְבָאוֹת

צְבָאוֹת מְבוֹכָה לְנֹצֶחַ יֹאבְדוּ
חַן בֶּן אֶמֶת אֲחִינוּ
וַיֵּלֶד אֶמֶתוֹ שָׁבוּ וַיְבוֹזוּ
כְּרֵאוֹת אֶמֶת אֶת-זֹאת מֵהָר וַיַּעַל
אֶז מִדְּאָגָה מִדְּבַר הַשְּׁעֵרָה
וּלְמוֹל הַדּוֹם רַגְלֵי מִשְׁפָּט מְלַכְנוּ
הַשְּׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר
מְלָכִי לְעוֹלָם יְחִי
הִנֵּה לְמַרְחוֹק עֵינֵי תִצְפִּינָה
וּלְאַחֲרִית יָמִים פָּחַד פָּחַדְתִּי
כִּי יַעֲבוֹר מוֹעֵד שָׁנִים יֵאָתֶינִי
וּבְנֵי בְעֵבְדֵי לֹא הֵמָּה יִמְרוּ
עַל-כֵּן פָּנֵי כִסֵּא הַדָּרַת עֵינֶךָ
בְּאֵר לְעֵדוּת אֶל-זְרַעֵי הוֹאֲלֹתִי
אוֹתוֹת אֲשֶׁר בְּהֵמָה
נִסְמָן לְהוֹדֵעַ
בָּם עוֹר בְּרוֹב יָמִים כִּי יִכִּירוּהוּ
עֲתָה לָכוּ נִדְרוֹשׁ דְּבַר נַחֲקוֹרָה
פֶּן מִבְּלֵי דַעְתָּנוּ
הַיּוֹם אֲשֶׁמִּים אָנוּ

כִּי

כִּי בֶן־אֲמֶת לֹא יִהְיֶה

רֶהֱב כְּמוֹ דְּמִינֵנוּ:

קִמּוֹן אֹי מַה מְנַת־חֶלְקִי מַה זֶה יִקְרַנִּי :

רֶהֱב אֹי מַה יִּהְיֶה זֶה לְנוּ

תְּרַמִּית נִמַּס לְבָבִי בִּי בְּרַפִּי כְּשִׁלּוֹ :

וְקוֹ מַה תְּעַרְוֵץ הַמּוֹן . הוֹחִיל עַד־נִרְאֶה

אִיכָרָה יִהְיֶה נוֹפֵל דָּבָר אִז גִּדַע

מַה נַעֲשֶׂה :

קִמּוֹן אֲתָם אֲנִשִּׁי הַשֶּׁקֶר

רֶהֱב וְתִרְמִית יַחַד

אִיךָ כֹּה לְכֹזֵב בִּי זִדְתָם אִיכָכָרָה :

תְּרַמִּית הָאֵם כְּבָר רָאִית

הַמּוֹן . וְנוֹדַע כִּי רֶהֱב אִינְנוּ

זֶרַע אֲמֶת :

קִמּוֹן עֵינִל עוֹד תִּפְתַּח פִּיךָ

סוּרוּ מְרִיעִים סוּרוּ

סוּרוּ בְּנֵי עוֹלָה סוּרוּ מִמֶּנִּי

מִי יִתְנֶנִּי נִפְלָא

אוּ עַם־חֲלָלִים קָבֵר

אִז אֲשַׁבְּבָה טָרָם אֲתָכֶם יִדְעֵתִי

חֲרַשׁ

חרש אהי טרם לכם שמעתי
וקו השקט מעט המון קום נא ובוֹאָה
כי נלכה אר-בית משפט כלנו
הוא לאשורו הדבר יודיע
דינו לאור עמים נכון ירגיע
דורש ישוערה לו נמהר אר-יהי
פן רע אשר יגור הוא ישיגנו
אם-תחזה איש אץ נפחו כמים
דע כי לבד לכסיל תקוה ממנו ;
סבלות הולכת לבקש שכל . אח"כ תמצא
אותו עם יושר

סבלות אם-לא נשארו רוח
או עב שאפו סוף עוד למצאנו
דבר אשר-אליו יותר נכסופה
הן הוא אשר-יותר ירחק ממנו
אמנם הלא אדארה שמה פעמק
אחד מהלה . תואר
פניו כפניו אם-שוגה אינני
כן הוא ולא שגיתי .
שכל

שָׁכַל הֵלֵא תֹאמַר אָנָּה נִחַבְּאַתְּ
הַיּוֹם אֲשֶׁר יִגְעֵתִי
בְּסוּס לְבִקְשֶׁךָ אֲך־לֹא מִצְּאֵתִי
הָרִים כְּבָר עָלִיתִי
שִׁפְלָה וְעֶמֶק אֶף־מַעֵין וְנַחֲלֵי
בְּרֹאֲתֶךָ אִמְצֵא וּבְכָר נִוְאַשְׁתִּי
וְאַחֲדָלָה לְדְרוּשׁ לִוְלִי כִי עַתָּה
לְרֵאוֹת דְּמוֹתֶךָ מִרְחוֹק דְּמִיתִי:
סָכַל מֵה־זֶה וְעַל־מֵה־זֶה סְכָלוֹת מִדּוֹעַ
אוֹתִי תִבְקָשִׁי מָה יֵשׁ אֵתְךָ לָנוּ:
סְכָלוֹת אֵתִי חֲדָשׁוֹת אוֹת נִוְרָא וְפִלְאָ
דְּבָר אֲשֶׁר תִּצְלַנְדָּה
אֶל־שׁוֹמְעֵי אָזְנִים
לֹא אֲאָמִין לִוְלִי עֵינֵי רְאוּהוּ
סָכַל מֵה־זֶה אֲשֶׁר קָרָה אִמְרֵי הַגִּידִי:
סְכָלוֹת לְבִי סִחַרְחַר מִשְׁתַּאֲהַ עוֹרְנֵי
(שָׁכַל) וְלֹא אִדְעָה
אִם רְאֵתָה עֵינֵי אוֹ אִם־חָלַמְתִּי:
סָכַל אֲך־מָה אֲשֶׁר נִהְיָה אִמְרֵי סִפְרֵי:
סְכָלוֹת מָה אוֹמְרָה לְכֶם רַחֵב גְּרָשׁוּ
מֵהוּוֹת

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

מִהַיּוֹת חֲרֹן הַמּוֹן :

יוֹסֵר מִהֲדַזְרֵי בָּאת עֲתָרָה

סְכָלוֹת לְצַחֵק בִּי

סְכָלוֹת לֹא בִי שׁוֹחֶקֶת

בָּךְ אֵין אֲנִי . אֵךְ אֶל-עֵינַי גְּרָשׁוֹ

אוֹתוֹ וְכֵן נִבְהַלְתִּי :

אֵיךְ נִהְיִיתָ זֹאת נָא

יוֹסֵר צוּרֵי מָה אֱלֹה :

אֵיךְ . אֵין אֲנִי יוֹדַעַת

אֲמַנִם אֲשֶׁר רָאִיתִי

בִּי גְרָשׁוֹ רַב־בּ וַיִּכְרִיחוּדָהּ

וַיִּלְכוּ אֶל-בֵּית מִשְׁפַּט כְּלָמוֹ

לֹא אִדְעָה עַל-מָה אוֹ מִהֲזֶה יְהִי

עוֹד אַחֲרַיִת כָּל-אֱלֹה :

אֵךְ מִי אֲשֶׁר הִעִיר אֶת-כָּל-זֶה עֲתָרָה

פְּתָאוֹם . וְאֵיךְ הִחֲלָה

זֹאת הַהִמְלָה לֹא הָיִית אֶת שְׁמִרָה :

שׁוֹתִים בְּמִשְׁתֵּיהֶם הָיוּ לְבִטָּח

עַתָּה בִּי סְעָרָה קָמָה

עֲנֵן וְרֵעַשׁ אֵף אֵשׁ מִתְּלַקְחָתִי

וּבִתּוֹךְ

9

ט

וּבְתוֹךְ שְׁאוֹן פְּחָדִים רִיבוֹת נִפְלְאוּ
מִן־הַזְּקֵנִים אִז אַחַד רָאִיתִי
קְשׁוֹת מְדַבֵּר וּלְקוֹלוֹ עָמְדוּ
וַיִּגְרְשׁוּ רַחֲב אַחַר הַלְכוֹ
כָּל־ם נִבְכִים אֶל־בֵּית מִשְׁפַּט יָחַד
שָׁל יוֹשֵׁר יְדִידֵי אֱלֹהִים
פְּלֵאֵי תָמִים דְּעִים סְתָרֵי צוּרָנִים
קוֹם־נָא לָכֵה נְבוֹאָה
אֶל־שַׁעְרֵי מִשְׁפַּט נִרְאָה נִדְעָה
מֵה־יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ
הָאֵל יִי כִי יִשַׁע יִצְמִיחַ
הַיּוֹם לְנַפְשׁוֹתֵנוּ
יֹשֵׁר יוֹאֵל אֱלֹהֵי נָא כִּי כְדִבְרְךָ
כִּן יַעֲשֶׂה אֶבֶן בֵּין לֹא אוֹבְלָה
מֵה־זֶה אֲשֶׁר יֵלֵךְ בִּינֵיהֶם פֶּתַע
כִּי כָל־מִזְמוֹתָם כִּי תִתְּהַפְּכֵנָה
שָׁל יוֹשֵׁר הַזֹּאת תִּסְכַּל אִם־לֹא יִדְעָת
כִּי כָל־בְּנֵי אָדָם וּבְנֵי אִישׁ יָחַד
כָּל

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

כָּל-מוֹעֲצוֹתֵיהֶם כָּל-חֲכָמוֹת לָמוֹ
חוֹמֵר בְּיַד יוֹצֵר הַנֶּחֱסֵם הַנְּמוֹ
כָּלֶם בְּיַד עוֹשֵׂנוֹ
רַגַע יִדְבַר אֶף-יִהְיֶכֶם סָלָה
צוּרִים כִּצֵּל יִבְרָחוּ
טָרִם יִסְפֹּר אִישׁ וּכְבָר נִשְׁכָּחוּ
שׂוֹא עַל-מְשׁוֹשׁ תְּפִים אִישִׁים תְּגִילוּ
שׂוֹא תִקְשְׁרוּ מִסֵּפֶד מָר עַל-כָּל-אֲבָל
אִם-לִבְכֶם יִבִּין אוֹ אִם-תִּשְׁכִּילוּ
מֵה-מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי-הֵמָּה הִבְלֵ
אֲבָלוֹ וְגִילוֹ אוֹמֵץ לֵב אִזּוֹ פֶּחֶד
גַּם-זֶרָה וְגַם-זֶה הֵם מֵהִבֵּל יָחַד
פְּגִעוֹ וְכָל-מִקְרָהוֹ
רַגַע הִרְאָ יִשְׁנוֹ אֶף לֹא מִשְׁנֵרוֹ :

הַמִּזֵּן וְדָהֵב וְהוֹקֵן וְשֹׂאֵר קְרוֹאִים לִפְנֵי
מִשְׁפַּט מַלְכֶם

בְּמִן עֲוֹן עֲמָךְ מִגֵּן גִּי מִרְעִיתֶךָ
הַדְרִיחַ תְּהַלְרֵנוּ
מִלְכוּתֶךָ יִכִּין בּוֹרֵא שָׁמַיִם

עד

עֲרֹעֲלָמִי עַד סֵלָה •
הֵן אֹתְךָ הַקִּים הָאֵל מִמַּעַל
לְהַיּוֹרָת לְרוּעָה לָנוּ
לְשֹׁמֵר לְנֶהַל לְשֹׁפֵט וְלִרְוֹשֵׁי
וּבְצִלְךָ שָׁלוֹם נִתְלוּנָן בְּטַח
עָתָה לָךְ אֶתְאָנּוּ
בְּצַר לְנַפְשׁוֹתֵינוּ
כִּי תַעֲמִיד אֶל־צֹאן יְדִיךָ רוּחַ
וְתִנְחַמְנוּ שִׁבְט מַלְכוּתְךָ :
מִשְׁפָּט בְּנֵי תְשׁוּעַתְכֶם נַפְשֵׁי דוֹרְשֵׁי
וּשְׁלוֹמְכֶם חֲפָצָתִי
אֵךְ מָה אֲשֶׁר אֶתְכֶם לִוְחֵץ הוּא עָתָה
כִּמּוֹן מַלְכֵי • אֲשֶׁר קָרַנִּי
דָּבָר מְאֹד זָר הוּא כָּל־לֵב מִתְמִידָה
אֶל־בֵּן אִמְרַת יַעֲרִיתִי
בְּתִי תִהְלֶה זֶה שְׁנַיִם עֶבְרִי
עָתָה אֲנִי יָרָא פֶן־הוֹמַר לָנוּ
יָלֵד אִמְרַת בִּלִּיד שִׁפְחָתוֹ יַעַן
צְבָאוֹת מְבִיכָה אִז אֹתָם לָקַחוּ
יַחְדָּיו וְהִגְלוּם אֶל־אֶרֶץ אַחֲרַת

אמנה

אֲמַנְהָ בְּזֹאת נִחְמְתִים

כִּי סִפְרוּ לִי וּזְקֵנִים הַגִּידוּ

אֵיכָה לְמַרְחֹק צָפָה כָּל־אֱלֹהֵי

מֵאֵז אֲמַת עַל־פֶּן קָדָם וַיּוֹאֵל

אוֹתוֹת בְּנוּ בְּאֵר לִפְנֵי כִסְאֶךָ :

כִּן הוּא וְעַל־סֵפֶר זְכוֹרֹן הַמֶּת

מֵאֵז כְּתוּבִים : קוֹם סוֹפֵר הַבִּיאָרָה

מֵהַר הַלְלוּם הַסֵּפֶר :

סִמּוֹן מַלְכֵי יְחִי לְעַד שֵׁם מַלְכוּתְךָ

קוֹמֵר מַלְכֵי לְעוֹלָם יְחִי

כְּדַבְּרֶךָ פִּיהַ הַסֵּפֶר הִנְהוּ :

מֵשַׁמֵּט עֲתָה קְרֵא אֶת־הַרְשׁוּם

סוֹפֵר הַנְּנִי

אֶל־בֶּן אֲמַת אֱלֹהֵי צִיֵּנִים הַמָּה

מִצָּחוֹ כְּשֶׁלֶג צַח וּכְצֶמֶר צָחַר

קִיּוֹ אַרְוָכִים בְּמִישׁוֹר יִלְכוּ

עֵינָיו עָלַי מִלֵּאת נִבְחָם יִבִּיטוּ

וְדַמּוֹת כְּמוֹ תְּבִנֵית סִפִּיר אוֹ שׁוֹהֵם

נִרְאָה עָלַי לְבוֹ כְּבַתוֹךָ מִשְׁבָּצָה

עַל־רֹאשׁ כְּתַפּוֹ הַיְמָנִית צוֹמֵחַ

שֵׁעַר

שֵׁעַר כְּכֹתָם פִּזוּ מִתּוֹךְ בְּהִרְרֵת
בְּדַמּוֹת עֲדָשָׁה וּכְמוֹ תְּבִנִית כְּתָרִי
מִשֶּׁפֶט עֵתָה יִבְקֶר נָא פִּי אֶל-עֵינֵינוּ
וְהִבֵּי גִשְׁרָה וּפְשׁוּט אֶרֶץ-כְּתַנְתְּךָ
כִּי אֲמַי כִּי כָּבֵר אֶבְדֵּתִי
אֶחָד לָךְ אֵין מִכָּל-אוֹתוֹת אֱלֹהִים
קוֹמָה בְּרַח לָךְ כִּי לֹא לָךְ יֵאָתֶה
הַבֵּת תִּהְלֶה זֹאת אֵף לָךְ לֹא תִחַי
כִּי בֶן אֲמַת אֵין אַתָּה
הַמוֹן תִּנֶּה אַתָּה תוֹדוֹת אֵין חֶקֶר
אֶל-אֵל יִשׁוּעַתְנוּ
כִּי רִגְלֶךָ שָׁמַר הַיּוֹם מִלְּכָד
אֵף-בִּתְךָ מִפֶּחַ מִלֵּט וַיּוֹשַׁע
הוֹיָה עוֹד שְׂאֵלְתֶךָ
יִתֵן וְשִׁלַּח לָךְ מֵהָר אֶל-יַחֲדָה
הַבֵּן אֲשֶׁר תַּחֲמוֹד וּבִטּוֹבוֹ תִגַּל
אֲמֹן מִלְּכוּתְךָ תָרוּם מִלְּכִי לְנִצָּח
וְיָרוּם לְדוֹר וָדוֹר מִלְּפִי קִרְיָנָה
תִרְעַר לְעוֹלָמִים שְׁלוֹם צִאֲנָה
אֲמֹן מֵהַתְּבַחֲרָה הַיּוֹם שְׂמָחָה אוֹ אֶבְלָה
וְקוֹ

Generated for Joseph Gairon (The Ohio State University) on 2018-06-25 05:21 GMT / http://hdl.handle.net/2027/osu.32435017621921
Public Domain, Google-digitized / http://www.hathitrust.org/access_use#pd-google

זָקֵן שִׁבְעַת קָלוּז עָנִי מִרְחֵשׁ
לָךְ נִבְלָלוּ עֵתָהּ מְשׁוּשׁ וְכַעַס
אֶל-קוֹל נְהִי תִקְשִׁיב אוֹתוֹף וְנִבְלָ
שִׁבְל וְיוֹשֵׁר הוֹלְכִים אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט
וְהַמּוֹן וְשֹׂאֵר הָעַם שֵׁם

שֵׁם הַמּוֹן הֲלֹא זֶה הוּא הָעוֹמֵד שָׁמָּה
יְדוּ אֵלַי מִצָּחוּ מִטָּה הַקִּירָה :

יוֹשֵׁר כִּן אֶחָשׁוּב גַּם-אֲנִי
הֵן עַל-מְרִי שִׁיחוּ פָּנָיו יַעֲדוּנוּ :
שֵׁם הוּא הוּא לָבָה נִקְרַב אֵלָיו נִשְׁאַלָה
לוֹ עַל-אֲשֶׁר קָרְהוּ

מִרְחֵשׁ אֲשֶׁר אֲרָאָה
הַמּוֹן כְּמוֹ זַעַף מִה־לֶּךְ הַגִּיעַ
יוֹשֵׁר הָרַף שְׁעָה מִנִּי . שִׁבְל הַנִּיחָה
כִּי אֶת-קִשִׁי יוֹמִי אָרִיד אֶהֱיָמָה
אֶסְפּוֹד לְגוֹרְלִי אֶת-אֲבָבָה חֲבָל
נִפְל לְנַפְשִׁי אַךְ יוֹתֵר מִהֶמָּה
אֲבָבָה לְאֵלוֹתַי . כִּי אֶל-קוֹרְךָ
שִׁבְל שְׁמוֹעַ לֹא מֵאֵז אֲבִיתִי

אָנָּה

אָנָה כְּלַמְתִּי אֲשֶׁא נָא אַנְרָה

אִיפּוּא מַחְלוֹת לִי וְנִקְיִי סִלַּע

בָּם שִׁעְרוֹת זְקֵנָת בְּשִׁתִּי אֶסְתַּיְרָה

שָׁכַל מִדֶּ-קֶרֶךְ כִּה רַע

כִּמּוֹן הָהָה בִּי מִמְּוֹרָת

מִרְ וְזוֹא אֲשִׁיר קִרְנֵי

בִּי אֶל-כְּלַמַּת סָלָה

יָרַד כְּבוֹדִי וְלִמְשָׁרָה הִגִּיעַ

זְכָרִי בְּפִי כָּל-בֶּן אָמָה וְעֶבֶד

לְשִׁחּוֹק וְקָלָס אֶת-בֵּיתִי גַם-יָחַד

אֶל-כָּל-בְּזוּיֵי עִם הִנֵּה הִנֵּנִי

מֵאִישׁ חֲמָסִים זֶה תִּרְמִית הַדְּחִתִּי

לִילִיד אָמַת רֵהַב נִמְהַר זֶה קַחַת

עֲתָה קְלוֹנוֹ לְקִלּוֹנֵי שָׁמַיִם

גָּלוּ לְעֵינַי כָּל-וּזְכָר נוֹדְעוֹ

שִׁקְרֵי כֹזְבֵי עַל-כָּל-אֶפְסֵי אֲרֶץ

בִּי לְאָמַת אֵינְנוּ

בֶּן וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי

אֶת-הָעֵנִיָּה זֹאת בֵּיתִי לְנֹצַח

יִחַדְיוּ כְּסוּיֵי בִשָּׁת

הַן

הֵן הַחֲזֹקָה אֶתְּךָ

אִמְרוֹת תְּבוֹנֶתְךָ

נִגְדִי לְמַעַן תַּח לִי מוֹסֵר דַּעַת

בַּל אַחֲרֵי תִרְמִית אוֹאִיל לְלִכְתּוֹת

בַּל אֲשַׁפְטָה דָּבָר אֶרְ-מִרְאָה עֵינַי

אֲבֵן אֲנִי נוֹאֲלֶתִי

וְלֶךְ בְּכִסְלִי לֹא אֶזֶן הַטִּיתִי

אֶךְ אַחֲרֵי עֵינַי לְבִי הוֹלֵכֶתִי

עֲתָה פְּרִי חֲטָאָה נִפְשִׁי שָׁבַעְךָ

עֲתָה עָלַי יִרְךְ אֶךְ שׂוֹא אֶסְפּוֹקֶךָ

כִּי לֹא לְחַקֵּן עֲוֹנֹתַי עֲתָה

יִכּוֹל אֲנִי וּכְבֹר הוֹדִי שְׁחַתִּי :

שָׁכַל הַמּוֹן ! וּמִי יוֹדֵעַ

אִם לֹא לְטוֹבֶתְךָ

בָּאוּ לְךָ הַיּוֹם הַזֶּה פֶּלֶא-אֱלֹהִים :

הַמּוֹן אֵיכָה לְטוֹבֶתִי אֱלֹהִים תִּהְיֶינָה

אֵיכָה לְנַפְשִׁי נוֹחַם

אֲמַצָּא וְעֵינַי אֶת-בְּתִי תִרְאֶינָה

כֹּה אֲלֻמְנוֹת חַיִּוֹת שׂוֹמְמָה סָלָה :

וְאֶךְ בְּתֶךָ לָמָּה שׂוֹמְמָה סָלָה

תהיה

10 יוד

etc

תהיה

כמו ואיך לא תהי

אין בין אמת עתה תמצא נא אנה:

שכל אנה? ואולי יותר

מכל-אשר דמות יוכל לכה

קרוב לה יהיה

כמו איכרה שכל!

כזאת תדבר עתה

שכל אך מי לה הגיד או איך ידעת

מי הם אשר גלו או איך הוכיחו

פי בין אמת רהב איננו

שכל כמו

הנה עצרת עליון אמרת צורנו

היא גלתה אותו היא הוכיחהו

מתוך פחדים מתוך חרדת ארץ

אחד זקנינו נזפר ויאמר

כי אל-פני משפט מאז נקבו

אל-בין אמת אותה ינבר כמו

ונדרשה על-זאת ויחפש חפש

ונמצאה פי בן ויבקר שמה

רהב

רַחֵם וְהֵן אֵין בּוֹ אַחַת מִדְּבָרָה :
שָׁכַל אֶךְ תִּדְעָה הַגִּיד סִימָנִים אֱלֹהִים :
הַמּוֹן אֲדַע וְגַם אֲגִידָהּ

מִצָּחוֹ כְּמוֹ הַשֶּׁלֶג
קוֹיִם אֲרוּכִים בּוֹ יִשָּׁר יִלְכוּ
עֵינָיו כְּלִילֵי יוֹפִי
וְדַמוֹת עָלֵי לְבוֹ נִרְאָה לְעֵין
סִפִּיר מִשְׁבֵּץ אֶף עַל־פֶּתַח פֶּתָח
תְּבִנִית עֲדָשָׁה וְשַׁעֲרָה צִמָּח :
שָׁכַל עַל־הִימָנִית הוּא ?

הַמּוֹן בֵּין :

שָׁכַל וְדַמוֹת נֶזֶר ?

הַמּוֹן בֵּין :

שָׁכַל אֶף שַׁעֲרָה בְּזֶהָב

הַמּוֹן אִיכָכָהּ

נֹדַע לָךְ כָּל־זֹאת מִתְנַבֵּא אֶתְּךָ ?
שָׁכַל נְבִיא וּבֶן נְבִיא הַמּוֹן אֵינְנִי
אֶךְ נִפְשֶׁךָ הַיּוֹם הִנֵּה אֲשִׁיבָהּ
הִנֵּה אֲנִי יוֹדַע

הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים

יְכִי

כִּי הוּא לְבַד אֶף־לֹא אַחַר יִהְיֶה
הַבֵּן אֲשֶׁר אֶף־לוֹ כָּל־הַמִּדְּתָנּוּ
וּכְבֹּר יִדְעֵתּוּ אֲנִי וְדַעְתֵּם כִּי
אֶכֶן לְבָבִי לֹא עָרַב הוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־אִישׁ כִּי אָמַר אֲמַרְתִּי
הֵן לִי וְלִדְבָרֵי הַסֵּם לֹא יֶאֱמִינּוּ
כִּי אַחֲרַי רַחֵב זִוְנִים הֵם עֲתָר
וַיְהִי כְשִׁמְעִים אֶף אֶף יִתְמַלְאוּ
אֶף־רָע וְלֹא כָּל־טוֹב עָלָיו אֲבִיָּאָה
עַל־כֵּן בְּמַר נִפְשֵׁי הַגֵּר נֶאֱלַמְתִּי
עַד כִּי עָרִי קָצוּ יָבֵא יִגִיעַ
וְלַעֲרַת אֲשֶׁר תָּמוּט רַגְלוֹ הוֹחֲלֵתִי
כִּי אֲזִי כְּבֹר יִדְעֵתִי
אֵלַי תְּבוֹאוּן וּבְקוֹלִי תִשְׁמָעוּ
תֵּאָבִו וְטוֹב לָכֶם וּשְׂמִחְתֶּם יַחַד
עֲתָה לָכֶה לִפְנֵי פֶסֶחַ מַלְכֵנוּ
נִתְיַצְּבָה יַחֲדָיו וְדַבְרֵי שְׁמָה
הִנֵּה אֲדַבֵּר אֶף־שְׁמָה אֲרַאֲךָ
אֶת־בֶּן אֵמֶת אֶף־כּוֹ גִיל אֲשׁוּבִיעָךָ
הֵן כּוֹזְמֵן רוֹפֵא אֵין אֶל־כָּל־פְּגוּעַ
אֶף

אף אין כמו תּוֹחֵלֶת
מְזוֹר לְכָל-מִכָּה חוֹלֵי וְנֹגַע
גַּם סוֹעֵרָה תִּהְיֶה עוֹד יוֹם גְּחֵמָה
כִּי עֵת וּמְשַׁפֵּט אֶל-כָּל-חַפְּזֵי שְׁמָה
תִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן גִּפְשׁ יִחַלֶּה
דָּבָר בְּעֵתוֹ מִדֵּד-מָתוֹק הוּא סֵלָה;

עֵיבַל הַמוֹן וְתַהֲלֶה וְיוֹשֵׁר וְשֹׂאֵר קְרוּאִים
לפני משפט

מִשְׁפֵּט מֵה-לֶךְ אֲמוּנֵי שָׁכַל !
מֵה־הֵיָא שְׁאֵלְתֶךָ
בִּקְשׁ וְיִתֵּן לֶךְ
מֵכַל מִלְכֵי לְנֶצַח
יִגְדַל הַדָּר כַּסְאֶךָ
הֵן כָּל-תְּשׁוּבָתֶךָ רֵחַן כְּרֵל-חֶסֶדֶךָ
מִגּוֹזְלוֹ אֲבִיוֹן יִדְּךָ הוֹשִׁיעַ
עוֹשֵׂק לְדָבָא וּמַעֲוֹל הַכְּנִיעַ
וְדַבְּרֶךָ כִּטְל אֶל-עֲגוּי אֶרֶץ
עֵתָה כָּבֵד הַשְּׁפִילָה
אֲמַרְתֶּךָ גְּאוֹת אֲחִים לְרָשָׁע

רהב

רַחֵם וְתַרְמִית בִּי לְרַע פָּרְתוֹ
יַחֲדָיו בְּרִית לְנִדּוּחַ
לְבוֹת עֲנִי עִם וּלְחַבֵּל יַחַד
תִּבְלַּ בְּאִמְרֵי שִׁקֵּר
עֲתָה אֶקְוֶה בִּי אֶל־דָּל עֲזֹרָתָה
יִהְיֶה דְבַר הַדְּרֹת עֹז מַלְכוּתָה
אֶל־בֶּן אֲמָת בִּי מִתְנַפֵּר עַד־עֲתָה
לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה מָט וַיִּשׁוּחַ :
מִשְׁפֵּט אֲמָנָם לָךְ נֹדַע אַף מִכִּיר אֶתָּה
אֶת־בֶּן אֲמָת בְּלִת־שָׁהֲרָבוּ ?

סכל ידעתי

וּדְבַרְךָ יוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־עַמֶּךָ
הַיּוֹם

מִשְׁפֵּט הֲלֹא תִדַע בִּי לֹו נִקְבוּ
מִפִּי אֲמָת אָבִיו אוֹתוֹת בְּהִמָּה
יִכַר וַיִּבְחַן

עַל־בֶּן אֲמָרְתִּי סכל

כִּי זֶה יְהִי הַיּוֹם שִׁיכִירוּהוּ :

אֵן הוּא קָרָא־נָא לֹו מִשְׁפֵּט

קום

שכל קיום גש פה יושר
השתחווה אל-מול הדרת מלכנו :
משפט זה בן אמת ?

שכל זה הוא
משפט קיום לך הן תואר
פניו לטובה בו יעיד יוכיח
פי-אחורה מצחו וכמורכן יחד
קניו ועיניו כפתוב בפפר
יעתה שלח בגדה

את-חיקה נביט אף את-שכמה
פן הוא בך יחדיו הנרה נמצאו
אותות אשר אביך
רשם לך מאז . היטבת שכל
לראות כמנהגה :
שכל מלכי הלא אמרתי

זה . כי דבר הדרת מלכותך ישע
היום לעמך יהי
מנחלי צרה ותהומות חבל
זאת העניה זאת בת לא רחמה
בדברך תמשיה אף-תגאלנה

ולבב

וְדַבַּב זְקֵנִים אֱלֹהִים
הַמּוֹן וְרִיעֵיו יַחַד
תָּשׁוּב תִּנְחַם וּתְשַׁמַּח אֶף-יֹשֵׁר
מִשׁוּב פָּרִי תוֹמוֹ הַיּוֹם תִּשְׁבִּיעַ :
מִשֶּׁפֶט הַמּוֹן! קִרְבַּ עַד-הַנְּהַר
יֹשֵׁר גְּשָׁה גַם-אֶתָּה
אֶף-אֶת תְּהַלְלָה גּוֹשֵׁי .
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עִמָּךְ הַגְּדִיל וַיַּעַשׂ
הַיּוֹם אֱלֹהֵי קֳדָם
הַמּוֹן הֲלֹא עֵינֶיךָ
רוֹאוֹת וּבֵן שְׂמַחָת .
מִמּוֹקְשֵׁי רָעִים הִנֵּה נִמְלֶטָת
אֶף בֶּן אֲשֶׁר אֹנִית
לִימִינְךָ פֹּה הוּא . קוֹמָה קַחְהוּ
וּלְבַתְּךָ יִהְיֶה כִּי לוֹ יֵאָתָה .
אֶתָּה תִּמְיָם הַדֶּרֶךְ
נִצֵּר כְּמוֹ שֶׁרָשָׁךְ
זָרַע אֲמַת נִבְכָּר אֶף נַחְמֵד יֹשֵׁר
עֲתָה קִצִּיר צִדְקָךְ
תִּשָּׂא בְרָנָה אֶתָּה

הנרה

הִנֵּה עֲטֹרֹת פָּז אֶל־רֹאשְׁךָ תְּהִי
הַבֵּת וְתִהְיֶה וּבִזְפוּיָהּ תִּגִּילָה
אֶף־אֵת בְּתוּלַת חֵיל
יָפָה וְרֵבֶת טַעַם
שִׂמְחֵי בְּאִישׁ חֲלֵקֶךָ שִׁישֵׁי וְגִילֵי
עֲמֶךָ וּבֵית אָבִיךָ לְשִׂכְחֵי שְׂכוֹת
אֶף אֶל־יְדִידֶךָ זֶה נֹעֵם הַדּוֹדִיק
עֲתָה שְׂמַחָה תִּגִּי
וּלְרֹאשְׁכֶם יִגִּיעוּ
יַחֲדָיו כְּאַחַד כָּל־בְּרִכוֹת שָׁמַיִם
אֶל־בֵּיתְךָ עֲתָה הַמוֹן הַבִּיאָה
אֶל־ךָ שְׁנֵי בָנֶיךָ
כִּי יִשְׂמְחוּ יַחֲדָיו וּבְשִׂמְחָתָמוּ
תִּתְעַלְסָה גַם־אֹתָהּ
אֶת־נַפְשְׁךָ יָמִים רַבִּים יִשְׁיִבוּ
וַיִּכְלְפוּ שְׁלוֹם אֶת־שִׁבְתְּךָ
וְלֵךְ הַיְּשׂאוֹת הֵן שְׂכָל יִקְדִּיבוּ
כָּל־רוֹדְפֵי שְׁלוֹם וּמִבְּקָשֵׁי צָדֵק
כִּי יֵדֶךָ עֲשֵׂתָה
זֹאת הַתְּשׁוּעָה אֶף כָּל־בְּאֵי שַׁעַר

עירי

11

יא

עירי הלא נחמתי :

כלם לעד יחי מלכנו

בגדול הדר כסאו יראו עינינו

אשרי ואשרי עם רועו עלימו

עיניו פקחות בל לבו יקשית

ישא עמל טרחם אף-יסתירמו

יחדיו בצלו ולבכם יניח

כי מגבוה פל-חומות גם-יחד

עין שופטם אותם ישלים מפחד :

חברת משוררים ויושר ותהלה והמון

ושכל ושיאר קרואים בבית המון

אחר החופה

נוטורים כל-תופשי כנור עוגב ונבל

קומו ובואו נא נגן היטיבו

אתם נעימי שיר פיהם הרחיבו

שירו לגודל זה שירו על-חבל

מתוק בצוף היום ראו עינינו

נפל לישרי לב הוד תפארתנו :

מל קוצר ברוב רנה יושר הן אתה

זרע

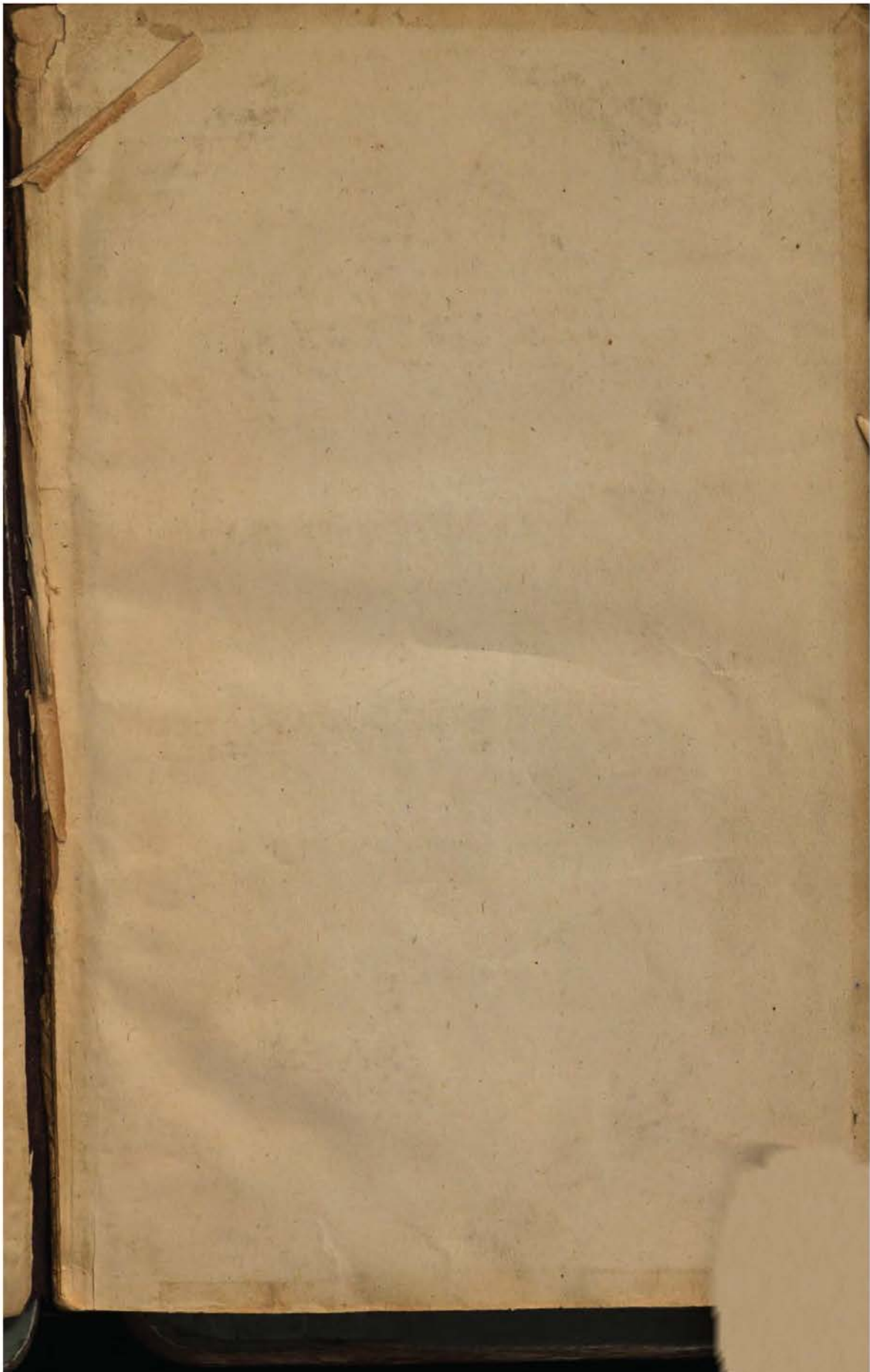
זרע אשר על-מי דמעה זרעת
גילת ורפן . הן עוד תשבוע עתה
על-כל-אשר ערכה עמל שבעת
אך זה פרי תקנה צדקת תום דרך
זה סוף ענוים קץ כל-שפלי ברה
שן יחרוק תרמית אף-נמס נצח
בן יחרוג רהב וימותת פעש
ותהי בתוך עצמות סבלות אך רצח
תפארתך בל-עוד תושיה תעש
כי לישרים אף-כיום יגורו
נאזה תהלה ותמימים ישורו :
כל-תופשי כנור עוגב ונבל
קומו ובואו נא נגן היטיבו
אתם נעימי שיר פיכם הרחיבו
שירו לגורל זה שירו על-חבר
מתוך בצוף . היום ראו עינינו
נפל לישרי לב הוד תפארתנו :
מה אשאלה עוד פי עיני ראתה
פלאי פלאים לא לראות פללתי
מתוך שאון שואה רגשת סופתה
חלקת

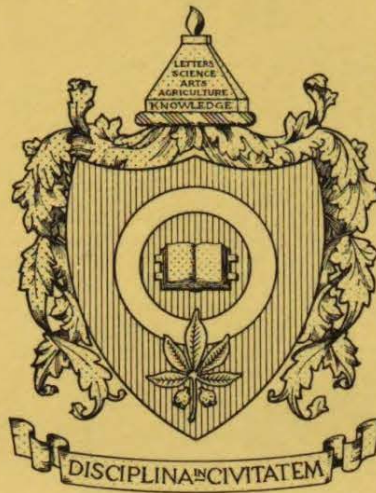
גשוררים

המון

חִלְקֵת מְנוּחָה לִי לַעֲד נַחֲלָתִי
פְּרָאוֹת מְקוֹם רֵהֵב עַל-הוֹד רֹאשׁ יוֹשֵׁר
לְוִיַת תְּהִלָּה • חֵן כְּבוֹד וְעוֹשֵׁר :
מְזוֹרִים כָּל-תּוֹפְשֵׁי כְּבוֹד עוֹגֵב וְנִבְּל
קוֹמוֹ וּבּוֹאוֹ נָא נִגַן הַיִּטִּיבוּ
אַתֶּם נְעִימֵי שִׁיר פִּיכֶם הִרְחִיבוּ
שִׁירוֹ לְגוֹרֵל זֶה שִׁירוֹ עַל-חֶבֶל
מִתּוֹק כְּצוֹף • הַיּוֹם רָאוּ עֵינֵינוּ
נִפְלָא לְיִשְׂרָאֵל לֵב הוֹד תִּפְאַרְתָּנוּ
חִלְקֵת תְּהִלָּה אֶל-יוֹשֵׁר הַנֶּה
אַף אֶל-תְּהִלָּה יוֹשֵׁר חִלְקֵת סֵלָה
תִּרְבֵּי גְדֻלָּתְכֶם • מַעֲלָה הַגְּבוּהָ
תְּרוֹם וְתַנְשֵׂא תֵלֵךְ אֶל-תִּלָּה
יִתְבוֹנְנוּ בָּנִים לִבָּב יִקְחוּ
יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶף-יִחַדְיוּ יִשְׁמְחוּ :

ת ו ש ל ע

THE OHIO STATE
UNIVERSITY
LIBRARIES

